

**Forslag
til**

Lov om ændring af investeringsscreeningsloven og lov om Klagenævnet for Udbud

(Udvidet screening af offentlig kritisk infrastruktur m.v. og præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence og indførelse af bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter)

§ 1

I lov nr. 842 af 10. maj 2021 (investeringsscreeningsloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og stk. 2, nr. 5, og § 25 ændres »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler« til: »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter«.

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Denne lov finder anvendelse på:

1) En aftalepart, der indgår en offentlig kontrakt med en ordregiver efter kapitel 2 a.

2) En ordregiver, der indgår en offentlig kontrakt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om aftaleparter, der er undtaget fra stk. 1, nr. 1, samt nærmere regler om, at andre ordregivere end fastsat i § 4, nr. 9, omfattes af stk. 1, nr. 2.«

3. I § 4 indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) Aftalepart: Enhver som har til hensigt at indgå eller har indgået en offentlig kontrakt med en ordregiver.

9) Ordregiver: Statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentlig-retlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statslige selskaber.

10) Offentlig kontrakt: Enhver anlægs-, leverandør-, drifts-, service- eller koncessionsaftale, der indgås med en ordregiver efter kapitel 2 a.«

4. § 6, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821.«

5. §§ 8 og 9 ophæves.

6. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Tilladelse til offentlige kontrakter

§ 9 a. En aftalepart, der har til hensigt at indgå en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur med en ordregiver, skal på forhånd ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur omfattet af stk. 1.

§ 9 b. En ordregiver må ikke indgå endelig offentlig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse efter § 14 c.

§ 9 c. Hvis der foreligger tvingende samfundsmæssige hensyn, kan erhvervsministeren efter anmodning fra den relevante ressortmyndighed bestemme, at alle deltagere ved et udbud af en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for indgivelse af ansøgninger efter stk. 1.

§ 9 d. Erhvervsministeren kan i særlige tilfælde efter anmodning fra relevante ressortmyndigheder give påbud om, at en aftalepart skal indhente en tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til indgåelse af andre offentlige kontrakter inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. § 6, stk. 1, nr. 1-4,

hvis der er en formodning om, at den offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.«

7. §§ 12 og 13 ophæves.

8. I § 14, sidste pkt. ændres »§ 12, stk. 3-5, og § 13 stk. 1-3,« til: »§ 14 b, stk. 1-2, og 4-5, og § 14 c, stk. 1-2, og 4«.

9. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler

§ 14 a. Erhvervsstyrelsen undersøger ud fra en faseopdelt sagsbehandling, jf. stk. 2 og 3, om det ansøgte eller anmeldte i henhold til denne lov kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Stk. 2. Senest 45 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder om, at en ansøgning eller anmeldelse efter stk. 1 er fuldstændig, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes efter screening i fase 1, jf. § 14 c. stk. 1, eller om Erhvervsstyrelsen har besluttet at indlede en nærmere undersøgelse af ansøgningen eller anmeldelsen i en fase 2 screening, jf. stk. 3.

Stk. 3. Indleder Erhvervsstyrelsen en fase 2 screening, skal ansøger eller anmelder, efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen, fremsende supplerende oplysninger til styrelsen.

Stk. 4. Senest 125 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder, at de supplerende oplysninger efter stk. 3, er fuldstændige, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes, om der er behov for, at ansøger eller anmelder afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn om vilkår efter § 16, stk. 1, eller om ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

§ 14 b. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra ansøger eller anmelder, som er nødvendige for at vurdere, om den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 4, kan styrelsen meddele ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos relevante parter, herunder fra den danske virksomhed, enhed, der er omfattet af

regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, eller ordregiver med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra ansøger eller anmelder eller indhente oplysninger om den danske virksomhed, ordregiver eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder.

Stk. 3. Ved ansøgning om tilladelse efter kapitel 2 a kan Erhvervsstyrelsen kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandører, der forventes at blive anvendt på leverancer til udførelsen af kontrakten, når disse kendes på ansøgningstidspunktet. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde, og hvor styrelsen har indledt en fase 2 screening efter § 14 a, stk. 3, kræve oplysninger efter 1. pkt., for underleverandører længere nede i leverandørkæden.

Stk. 4. Andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter § 14 a, stk. 2 eller 3.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 1 og stk. 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af ansøger eller anmelder.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administrationen af reglerne om tilladelse eller anmeldelse efter loven.

§ 14 c. Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til en udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt, eller godkender investeringen eller aftalen, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan tillade en ansøgning eller godkende en anmeldelse efter stk. 1 på aftalte vilkår, hvis ansøger eller anmelder har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Stk. 3. I ansøgninger, hvor underleverandører ikke kendes på ansøgningstidspunktet, jf. § 14 b, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen i tilladelsen stille krav om, at underleverandører, der er tilføjet efter, at tilladelsen er udstedt, skal godkendes af Erhvervsstyrelsen inden underleverandøren må påbegynde at levere sine ydelser.

Stk. 4. Er en ansøgning eller anmeldelse forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren tillade den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt eller godkende investeringen eller aftalen efter stk. 1 eller 2.

Stk. 5. Har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, eller en aftalepart fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering, en særlig økonomisk aftale eller en offentlig

kontrakt efter stk. 1, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden, enheden eller aftaleparten, skal virksomheden, enheden eller aftaleparten ansøge om ny tilladelse.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter stk. 1 i følgende tilfælde:

1. Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
2. Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
3. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
4. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.
5. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes under kontraktperioden, jf. § 14 c, stk. 3.

Stk. 7. Har erhvervsministeren truffet afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 6.

Stk. 8. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse eller en godkendelse efter stk. 1.«

10. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

«*Stk. 3.* Ved offentlige kontrakter finder stk. 2 tilsvarende anvendelse på en aftalepart samt aftalepartens underleverandører.»

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

11. I § 15, *stk. 1* og *2* ændres »udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale« til: »udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

12. I § 15, *stk. 3*, § 16, *stk. 1* og *2*, § 17, *stk. 1*, § 18, § 28, og § 31, *stk. 2* og *3*, ændres »udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale« til: »udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

13. I *overskriften* til kapitel 5 udgår »for gennemførelse af investeringer«.

14. I § 16, *stk. 3*, § 17, *stk. 1*, og § 29, *stk. 1*, ændres »udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale« til: »udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt«.

15. I § 16, stk. 1, og 3, § 29, stk. 1 og 2, og § 30 stk. 2, indsættes efter »udenlandsk investor«: »eller aftalepart«.

16. I overskriften til kapitel 8 og i overskrifterne før § 24 og før § 25 ændres »investeringer og særlige økonomiske aftaler« til: »investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter«.

17. I § 30, stk. 3, og 31, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »udenlandske investor«: »eller aftalepart«.

18. I § 16, stk. 1, § 24, stk. 1, § 31, stk. 2, og stk. 2, nr. 3, og § 27 indsættes efter »§ 5 eller 7«: », § 9 a, 9 c eller 9 d«.

19. I § 16, stk. 1 og 2, § 31, stk. 2, nr. 3, og § 18 ændres »investeringen eller aftalen« til: », investeringen, aftalen eller kontrakten«.

20. I § 18 og § 32, stk. 1, ændres »investeringens eller aftalens« til: », investeringsens, aftalens eller kontraktens«.

21. I § 20, stk. 1, ændres »§ 13, stk. 1 eller 2« til: »§ 14 c, stk. 1 eller 2«.

22. § 20, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

23. I § 22, stk. 6, indsættes efter »virksomheder«: »og aftaleparter«.

24. I § 24, stk. 1, ændres »udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler« til: »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler eller offentlige kontrakter«.

25. I § 27 indsættes efter »eller indgået en«: » kontrakt eller «.

26. I § 31, stk. 2, nr. 1 og 2, ændres »investering eller aftale« til: »investering, aftale eller kontrakt«.

27. I § 31, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7« til: »§ 14 c, stk. 6-8«.

28. I § 32, stk. 1, 2. pkt., og § 32, stk. 2, nr. 1 og 3, ændres »§ 5 eller 7« til: »§ 5, § 7, § 9 a, 9 c eller § 9 d«.

29. I § 32, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 9, stk. 2,« til: »§ 14 c« og »§ 13, stk. 3,« til: »§ 14 c«.

30. I § 38, stk. 2, ændres »er indgået i en afgørelse« til: »indgår i en afgørelsessag«.

31. I § 38, stk. 2, ændres »§ 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13,« til: »§ 14 c,«.

32 I § 41, stk. 1 og 2, indsættes efter »prøvelse af«: »afslag,«.

33. I overskriften til *kapitel 14* indsættes efter »særlige økonomiske aftaler«: »eller offentlige kontrakter«.

34 I § 48, stk. 2, ændres »Særlige økonomiske aftaler,« til: »Særlige økonomiske aftaler eller offentlige kontrakter,«.

35. I § 48, stk. 2, ændres »særlig økonomisk aftale« til: »særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

§ 2

I lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 884 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«

2. I § 1, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører offentlige kontrakter, og«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

3. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter

§ 25 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af sanktionerne.«

§ 3

Ikrafttrædelsesbestemmelser og overgangsbestemmelser

UDKAST

Stk. 1. § 1 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1 finder ikke anvendelse på udbud, som er iværksat inden lovens ikrafttrædelse, jf. stk. 1. For sådanne udbud finder hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og evaluering
 - 2.1. Ændringer af investeringsscreeningsloven
 - 2.2. Ændringer i lov om Klagenævnet for Udbud
 - 2.3. Lovevaluering
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Screening af offentlige kontrakter efter investeringsscreeningsloven
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Investeringsscreeningslovens regler
 - 3.1.1.2. Andre landes screening af særlige økonomiske aftaler
 - 3.1.1.3. Udbud af offentlige kontrakter
 - 3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Faseopdelt sagsbehandling efter investeringsscreeningsloven
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Investeringsscreeningslovens regler
 - 3.2.2. Udvalgte landes ordninger for behandling af ansøgninger og anmeldelser
 - 3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.4. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Bemyndigelsesbestemmelse til udpegning af kompetent myndighed
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lov nr. 842 af 10. maj 2021 om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven) trådte i kraft den 1. juli 2021 og finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der er gennemført fra den 1. september 2021. Loven har således været gældende i mere end halvandet år. De foreløbige erfaringer viser, at lovens screeningsmekanisme generelt er robust i forhold til at screene udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der indgås med udenlandske investorer, men at der er et særligt behov for at styrke kontrollen med, hvem der får tildelt en kontrakt af myndighederne m.v. til at opføre, drive og servicere kritisk infrastruktur, herunder brugen af underleverandører. Det foreslås derfor, at der indføres en særlig tilladelsesordning i loven for offentlige kontrakter, der indgås med offentlige ordregivere, når kontrakten vedrører kritisk infrastruktur. Dette vil f.eks. muliggøre, at danske virksomheder, der anvender udenlandske underleverandører, vil blive omfattet af screeningsmekanismen.

Det foreslås, at erhvervsministeren efter forhandling med en række ministre bemyndiges til at fastsætte regler om offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur, idet det samtidig foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen aktuelt vil blive anvendt til at fastsætte regler, hvorefter den foreslåede tilladelsesordning for offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur alene vil omfatte offentlige kontrakter, der indgås med offentlige ordregivere på energiområdet, hvor der er identificeret et presserende behov for at gennemføre en screening efter de foreslåede regler. Det foreslås samtidig, at bemyndigelsesbestemmelsen efterfølgende vil blive anvendt til at fastsætte regler, der vil omfatte alle relevante offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur efter ovennævnte forhandling med relevante ministre. Det er forventningen, at den præcise afgrænsning vil være besluttet inden udgangen af 2023.

Herudover indeholder lovforslaget en mulighed for, at erhvervsministeren i særlige tilfælde vil kunne kræve en tidlig screening af alle deltagere ved visse offentlige udbud. Muligheden foreslås bl.a. anvendt ved det kommende udbud af energien i Nordsøen samt de kommende udbud af havvindemølleparkerne. Lovforslaget indeholder desuden en mulighed for, at erhvervsministeren i særlige tilfælde vil kunne iværksætte en screening af offentlige kontrakter på andre særligt følsomme områder end kritik infrastruktur, hvis kontrakten vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Endelig foreslås der etableret en mere effektiv ansøgningsproces i form af en faseopdelt sagsbehandling, der vil medføre færre administrative byrder

for ansøgere og en kortere frist for Erhvervsstyrelsens afgørelse af mere ukomplicerede sager.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud har til formål at præcisere Klagenævnet for Udbuds kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som vedrører offentlige kontrakter, samt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande i forhold til offentlige kontrakter, herunder om håndhævelse af sanktionerne.

Det foreslås, at lovforslaget skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, idet en senere ikrafttrædelsesdato vil få den konsekvens, at udbuddet af den kommende energi i Nordsøen forsinkes.

2. Lovforslagets baggrund og evaluering

2.1. Ændringer af investeringsscreeningsloven

Sikkerhedstruslen mod Danmark er kompleks og markant skærpet i de senere år, bl.a. som følge af nye geopolitiske forskydninger og øget stormagtskonkurrence, klimaforandringer og demografi samt senest de russisk væbnede styrkers militære invasion af Ukraine.

Der er i stigende grad behov for at beskytte dansk kritisk infrastruktur, herunder sikre at fremmede magter ikke får adgang til at påvirke etableringen eller driften af kritisk infrastruktur eller får sikkerhedstruende indsigt i oplysninger om kritisk infrastruktur.

Efter de gældende regler er der som udgangspunkt alene mulighed for at screene offentlige kontrakter, hvis kontrakten enten vedrører en investering eller en særlig økonomisk aftale. For sidstnævnte gælder desuden, at der kun kan ske screening, hvis aftalen indgås med parter uden for EU eller EFTA, eller hvis aftalen indgås med parter, der er under kontrol af parter udenfor EU eller EFTA. Det er f.eks. ikke muligt at screene de underleverandører, som leverer varer eller tjenester til dansk kritisk infrastruktur, hvis kontrakten er indgået mellem en virksomhed i Danmark og en ordregivende myndighed, og den danske virksomhed ikke er under kontrol eller betydelig indflydelse af parter uden for EU eller EFTA.

Imidlertid vurderes der at være behov for også at kunne screene underleverandører til danske virksomheder, da underleverandører og producenter af produkter eller teknologi i visse tilfælde opnår adgang til eller viden om kritisk infrastruktur i Danmark. De vil f.eks. kunne påvirke driften af kritisk dansk infrastruktur eller give fremmede magter indsigt i f.eks. følsomme

data og herigennem udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Der er derfor behov for at udvide lovens anvendelsesområde til at omfatte enhver, herunder fysiske og juridiske personer, der indgår en kontrakt med en offentlig ordregiver om kritisk infrastruktur. Det vurderes, at sikkerhedsvurderingen i sådanne tilfælde også bør omfatte underleverandører til parter, der indgår en kontrakt med en offentlig ordregiver om kritisk infrastruktur. Derved vil eventuelle underleverandører også blive omfattet af screeningen.

Det vurderes, at beskyttelsesbehovet ved indgåelse af kontrakter med en offentlig ordregiver i særlige tilfælde også kan gøre sig gældende i forhold til andre områder end kritisk infrastruktur. Der bør derfor være en mulighed for, at erhvervsministeren i særlige tilfælde, efter anmodning fra relevante ressortmyndigheder, kan påbyde, at en aftalepart skal indhente en tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til indgåelse af offentlige kontrakter inden for lovens andre følsomme sektorer og aktiviteter, hvis der er en formodning om, at den offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Efter de gældende regler sker ansøgning om tilladelse til kontrakter, der indgås efter offentligt udbud, på det tidspunkt, hvor ordregiver har udpeget en vinder af udbuddet, men inden indgåelse af den endelige kontrakt. Det er således den vindende tilbudsgiver, der skal søge om tilladelse. Imidlertid kan der i helt særlige tilfælde være behov for en fremrykning af screeningsprocessen, der muliggør, at alle deltagere i et udbud bliver underlagt et krav om screening. Dette kan f.eks. være relevant for at sikre, at tidsfristerne ved meget store anlægsprojekter, som f.eks. etablering af energiøen i Nordsøen eller havvindmølleparker, ikke forsinkes af investeringsscreeningslovens screeningsforpligtelser. Det foreslås, at dette kun sker undtagelsesvist, hvis erhvervsministeren får en anmodning herom fra relevante ressortmyndigheder.

For at sikre mest mulig transparens for alle deltagere i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter, der vedrører kritisk infrastruktur, foreslås det samtidigt, at den ordregivende myndighed skal sikre sig, at der er opnået tilladelse efter investeringsscreeningsloven inden indgåelse af kontrakten.

Endelig foreslås det, at der på baggrund af de nuværende erfaringer med administration og sagsbehandling indføres en faseopdelt sagsbehandling af sager efter investeringsscreeningsloven i lighed med den praksis, der følges i andre EU-lande, som f.eks. Tyskland og Frankrig. Den faseopdelte sagsbehandling indebærer, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet, hvilket vil betyde, at mindre komplicerede sager vil kunne afgøres hurtigt i en fase 1 sagsbehandling. Hvis sags-

behandlingen i fase 1 har givet anledning til formodninger om, at investeringen, den særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt, som ansøgningen vedrører, vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil Erhvervsstyrelsen foretage nærmere undersøgelser og kræve yderligere oplysninger i en yderligere undersøgelsesfase (fase 2). Som følge af den forenkede ansøgningsprocedure foreslås, at fristen for Erhvervsstyrelsens behandling af sager i fase 1 vil kunne fastsættes til 45 dage for behandling af alle typer af sager, hvilket betyder en væsentlig reduktion af sagsbehandlingsfristen i forhold til de gældende frister på 60 hverdage med mulighed for forlængelse til 90 hverdage i tilladelsessager.

2.2. Ændringer i lov om Klagenævnet for Udbud

EU har efter Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 og med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215 ved Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, vedtaget en række sanktioner mod Rusland, herunder den 5. sanktionspakke, som blev besluttet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/578 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling til og fortsat gennemførelse af kontrakter med økonomiske aktører i eller med forbindelse til Rusland.

Forordningen giver den materielle hjemmel til, at den kompetente myndighed kan træffe afgørelser efter forordningens artikel 5k, stk. 2, herunder tillade tildeling og fortsat gennemførelse af kontrakter omfattet af artikel 5k, stk. 2, litra a-f, som nævnt ovenfor. Forordningen tager imidlertid ikke stilling til, hvordan en sådan tilladelse skal meddeles. Det er således op til den enkelte medlemsstat at sikre, at den kompetente myndighed kan udøve sin kompetence efter forordningen.

Derudover skal medlemsstaterne i medfør af forordningens artikel 8 fastsætte regler om sanktioner, herunder om nødvendigt strafferetlige sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i forordningen, og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Dette lovforslag skal for det første præcisere Klagenævnet for Udbuds hjemmel til at håndhæve forordningens forbud mod tildeling og videreførelse af offentlige kontrakter over for offentlige ordregivere samt at håndhæve evt. andre økonomiske sanktioner mod økonomiske aktører fra tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, som måtte blive vedtaget af EU. For det andet

skal lovforslaget etablere den nødvendige hjemmel til, at erhvervsministeren kan udpege den eller de kompetente myndigheder og udstede relevante administrative bestemmelser med henblik på at sikre, at den eller de kompetente myndigheder kan administrere forordningens bestemmelser, herunder træffe afgørelser om tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører samt til at forfølge overtrædelser af forordningens art. 5k, stk. 2. Lovforslaget skal også sikre, at erhvervsministeren kan udstede relevante administrative bestemmelser vedrørende håndhævelsen af eventuelle andre økonomiske sanktioner, som vedrører offentlige kontrakter, og som måtte blive vedtaget af EU.

2.3. Lovevaluering

I følge bemærkningerne til forslag til lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven), jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 191 som fremsat, side 13, fremgår, at Erhvervsministeriet, såfremt lovforslaget vedtages, vil udarbejde en rapport om erfaringerne med loven, der kan blive oversendt til Folketinget.

Rapporten vil f.eks. indeholde en overordnet beskrivelse af loven, herunder især af lovens formål og anvendelsesområde, en statistisk analyse af udviklingen i sager, fordelt på bl.a. sagstyper, sektorer og lande, synspunkter fra relevante interessenter samt den generelle udvikling på området i andre lande m.v. Erhvervsministeriet vil i den forbindelse indhente oplysninger fra udvalgte lande med nationale screeningsordninger samt inddrage erfaringer fra EU-samarbejdet på området, hvor Kommissionen senest den 12. oktober 2023 skal foretage en evaluering af FDI-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen, med senere ændringer) med henblik på at undersøge, hvordan forordningen fungerer, og hvor effektivt den virker. Erfaringerne ovenfor kan danne baggrund for overvejelser om, hvorvidt der eventuelt er behov for at præcisere eller ændre reglerne på området.

Erhvervsministeriet mener fortsat, at der bør iværksættes en evaluering af loven i 2023, og at resultaterne af Kommissionens evaluering af FDI-forordningen så vidt muligt vil kunne indgå i og sammenholdes med den danske evaluering af loven. Erhvervsministeriet vurderer dog, at de lovændringer, der foretages i medfør af nærværende lovforslag, ikke skal indgå i evalueringen, der iværksættes i 2023, idet ændringerne tidligst træder i kraft medio 2023, og effekten heraf tidligst vil kunne vurderes i 2024.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Screening af offentlige kontrakter efter investeringscreeningsloven

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Investeringscreeningslovens regler

Det fremgår af investeringscreeningslovens § 7, at der er krav om forudgående tilladelse til en særlig økonomisk aftale, der indgås mellem en udenlandsk investor, der er hjemmehørende uden for EU/EFTA, eller som er kontrolleret af parter uden for EU/EFTA, og en virksomhed hjemmehørende i Danmark eller anden enhed, hvis aftalen er inden for en særligt følsom sektor eller aktivitet, jf. lovens § 6, stk. 1.

Efter § 3, stk. 3, kan erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler med andre danske enheder, end virksomheder hjemmehørende i Danmark, hvis investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Bemyndigelsesbestemmelsen er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1491 af 25. juni 2021 om afgrænsning af anvendelsesområdet for lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven), herefter omtalt som anvendelsesbekendtgørelsen om, at offentlige myndigheder og institutioner er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis myndigheden m.v. er inden for kritisk infrastruktur efter lovens § 6, stk. 1, nr. 5, og bekendtgørelsens § 11, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.

De særlige økonomiske aftaler om kritisk infrastruktur, som offentlige myndigheder kan indgå, kan have karakter af leverandøraftaler eller drifts- eller serviceaftaler. Leverandøraftaler kan også omfatte anlægsaftaler. De nærmere kriterier for, hvornår der foreligger en leverandør-, drifts- eller serviceaftale er fastsat i anvendelsesbekendtgørelsens §§ 13 og 14.

Investeringscreeningsloven medtager alene særlige økonomiske aftaler, der giver den udenlandske aftalepart (den udenlandske investor) kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed eller enhed. Kontrol eller betydelig indflydelse foreligger i følge anvendelsesbekendtgørelsen, hvis leverandør-, drifts- eller serviceaftalen omfatter alle eller en væsentlig del af aktiviteterne i den danske virksomhed eller hos offentlige myndighed/enhed, og et eller flere andre forhold også foreligger, f.eks. at den udenlandske leverandør kun med betydelig risiko for virksomhedens fortsatte drift eller gennemførelse af forretningskritiske udviklingsprojekter kan erstattes med en anden leverandør.

Hvis den særlige økonomiske aftale indgås med en offentlig myndighed eller institution, og genstanden for aftalen identificeres af sektormyndigheden

som eksisterende eller kommende kritisk infrastruktur efter opførelse/etablering, har Erhvervsstyrelsen i forbindelse med administrationen af reglerne lagt til grund, at dette i sig selv giver en formodning om, at aftalen udgør en væsentlig del af den offentlige myndigheds eller institutions aktiviteter, og at der således med indgåelse af aftalen vil opnås kontrol eller betydelig indflydelse.

Det er den udenlandske investor, der er forpligtet til på forhånd at ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen. Det følger heraf, at Erhvervsstyrelsen skal have givet tilladelse til indgåelse af den særlige økonomiske aftale, før kontrakten må underskrives endeligt af den udenlandske investor og myndigheden, og før leverancen eller drifts- eller serviceaftalen kan påbegyndes.

Hvis en aftale er sendt i et offentligt udbud og samtidigt vurderes til at være en særlig økonomisk aftale efter investeringsscreeningsloven, kan den udenlandske investor efter gældende regler indsende en ansøgning om tilladelse til aftalen til Erhvervsstyrelsen på det tidspunkt, hvor ordregiver meddeler den udenlandske investor, at denne har vundet udbuddet, da der her er visshed om aftaleparterne. Efter § 8, stk. 1, i bekendtgørelse om procedurer m.v. ved ansøgning om tilladelse til eller anmeldelse af visse udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler i Danmark (bekendtgørelse nr. 1454 af 24. juni 2021), herefter omtalt procedurebekendtgørelsen, er det muligt at vedlægge en betinget aftale eller hensigtserklæring mellem parterne som dokumentation i forbindelse med investors ansøgning om tilladelse til indgåelse af aftalen.

3.1.1.2. Andre landes screening af særlige økonomiske aftaler

Det fremgår af vejledende retningslinjer fra Kommissionen om fortolkning af EU's FDI-forordning (https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2021/sep-tember/tradoc_159823.pdf), at den nuværende FDI-forordning åbner mulighed for at screene offentlige udbud, når en transaktion medfører varige og direkte forbindelser mellem en udenlandsk investor og et europæisk selskab, og hvis investeringen har en sandsynlighed for at påvirke sikkerhed eller offentlig orden. Det kan f.eks. dreje sig om udbud til at opføre og drive kritisk infrastruktur, som involverer en udenlandsk investering og dermed omfattes af forordningen. Alternativt kan salg af statsaktiver, for eksempel gennem en privatisering, også udgøre en udenlandsk investering, når investeringen giver den udenlandske investor mulighed for effektivt at deltage i ledelsen eller kontrollen med den privatiserede virksomhed (eller virksomhed), der udfører en økonomisk aktivitet.

Det bemærkes i den forbindelse, at anskaffelsen af udstyr eller tjenesteydelser fra udenlandske leverandører ikke falder ind under forordningens anven-

delsesområde, medmindre transaktionen giver mulighed for deltagelse i ledelsen eller kontrollen af en EU-virksomhed og sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens administration af den gældende investeringsscreeningslov og til brug for udarbejdelsen af ændringslovforslaget, har styrelsen indhentet oplysninger om lovgivning og erfaringer vedrørende screeningsordninger i andre EU-lande samt enkelte lande uden for EU.

Størstedelen af EU's medlemslande har eller er ved at etablere en screeningsmekanisme for udenlandske direkte investeringer, ligesom investeringsscreening i stigende grad er et almindelig rammevilkår i lande udenfor EU. Generelt er investeringsscreeningsmekanismerne i EU's medlemslande fokuseret omkring traditionelle køb og salg af virksomheder og mulighederne for at medtage transaktioner, der etablerer andre former for varige forbindelser mellem en udenlandsk investor og et europæisk selskab, er endnu kun udforsket i begrænset omfang.

Tyskland, Frankrig, Spanien og Italien screener alene myndigheders offentlige indkøb i de tilfælde, hvor indkøbet indebærer, at et udenlandsk selskab erhverver en andel i eller hovedaktiverne i et nationalt selskab. I Tyskland vil offentlige udbud af vedvarende energiproduktion såsom havvindmølleparker, f.eks. blive underlagt screening, hvis en virksomhed uden for EU erhverver en andel eller hovedaktiverne i et tysk selskab med ansvar for et sådant projekt. Ligeledes hvis en udenlandsk offentlig myndighed vil erhverve andele i eller hovedaktiverne af en tysk virksomhed ved hjælp af en udenlandsk offentlig indkøbsproces.

I tillæg hertil undersøger landene også offentlige indkøb ved hjælp af andre redskaber end investeringsscreening. I Sverige er indkøb vedrørende forsvar eller sikkerhed stort set undtaget fra loven om offentlige indkøb og reguleres i stedet gennem Lov om indkøb inden for forsvar og sikkerhed, LUFS (Jf. 2021-slutbetænkningen fra "Granskning av utländska direktinvesteringar"). I modsætning til andre udbudsforskrifter indeholder LUFS regler om informationssikkerhed, forsyningssikkerhed og underleverandører. Loven giver mulighed for at udelukke en leverandør af hensyn til Sveriges sikkerhed. Desuden indeholder Sveriges Lov om indkøb i forsyningssektorerne og Lov om indkøb af koncessioner også undtagelsesbestemmelser begrundet i nationale sikkerhedsinteresser. I Canada stilles krav om en "vurdering af udenlandsk ejerskab eller indflydelse" ifm. sikkerhedsclearing af virksomheder, der udfører visse kontrakter for myndighederne.

Der er generelt opmærksomhed omkring offentlige udbud og tilknyttede sikkerhedsudfordringer både inden og uden for EU-landene, men indtil videre ses forskellige løsningsmodeller.

3.1.1.3. Udbud af offentlige kontrakter

Formålet med lov nr. 1564 af 15. december 2015 med senere ændringer (udbudsloven) er at fastlægge procedurerne for offentlige indkøb, så der gennem en effektiv konkurrence opnås den bedst mulige udnyttelse af de offentlige midler. Udbudsloven indeholder således regler, der fastlægger de procedurer, der skal anvendes, når det offentlige køber ind. Udbudsloven implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EU-Tidende nr. L 94 af 28.3.2014, s. 65) (herefter udbudsdirektivet) i dansk ret.

Det følger af udbudslovens § 2, at ordregiver ved udbud omfattet af udbudslovens afsnit II-IV, skal overholde de EU-retlige principper om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet. Principperne gælder i alle faser af udbuddet frem til tidspunktet for opfyldelsen af den udbudte kontrakt. Det fremgår endvidere, at udbud ikke må udformes med det formål at udelukke udbuddet fra udbudslovens anvendelsesområde eller kunstigt at begrænse konkurrencen.

Ordregiver har mulighed for at fastsætte særlige betingelser eller vilkår for gennemførelsen af en kontrakt, jf. udbudslovens § 176. Kontraktbetingelserne skal ligeledes være forbundet med kontraktens genstand, men kan vedrøre enhver proces eller ethvert trin i genstandens livscyklus. Det betyder, at der ikke kan fastsættes kontraktbetingelser, som vedrører generelle forhold hos leverandøren eller forhold vedrørende andre opgaver, som leverandøren udfører for ordregiveren.

Ved indkøb under tærskelværdierne i udbudslovens § 6, stk. 1, er ordregiver ikke underlagt samme regler som angivet ovenfor. Indkøb efter udbudslovens afsnit IV, dvs. indkøb under tærskelværdierne som har klar grænseoverskridende interesse, skal dog ligeledes overholde de EU-retlige principper, jf. udbudslovens § 2. Indkøb under tærskelværdierne uden klar grænseoverskridende interesse er omfattet af udbudslovens afsnit V, hvor det alene gælder, at ordregiver skal handle i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper om saglighed, økonomisk forsvarlig forvaltning, forbudet mod varetagelse af uvedkommende hensyn, ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Det udbudsretlige ligebehandlingsprincip begrænser ordregiverens adgang til at ændre i udbudsmaterialet efter udbudsprocessen er igangsat. Der gælder derfor særlige regler for ordregiverens adgang til at foretage ændringer af udbudsmaterialet.

I forbindelse med ændringer af udbudsmaterialet, sondres der i udbudsloven mellem uvæsentlige ændringer, væsentlige ændringer og ændringer af grundlæggende elementer.

Uvæsentlige ændringer i udbudsmaterialet er mindre justeringer og tilpasninger, der ikke påvirker den tid, som en økonomisk aktør skal bruge på at forstå og udarbejde en ansøgning eller et tilbud. Derudover kan uvæsentlige ændringer heller ikke have påvirket potentielle ansøgere eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure eller fordrejet konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

Væsentlige ændringer i udbudsmaterialet skal forstås som ændringer, der medfører, at de økonomiske aktører skal bruge yderligere tid til at forstå og svare tilstrækkeligt på udbudsmaterialet, hvorfor det vil tage længere tid at afgive en ansøgning eller et tilbud. Som følge heraf skal væsentlige ændringer i henhold til § 93, stk. 4, nr. 2, medføre, at fristen for modtagelse af ansøgning eller tilbud skal forlænges.

Ændringer af grundlæggende elementer i udbudsmaterialet udgør ændringer, der kan have påvirket potentielle ansøgere eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure, eller fordrejet konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

Endvidere kan der eksempelvis være tale om ændringer af grundlæggende elementer, hvis minimumskrav til egnethed vedrørende den økonomiske og finansielle formåen og tekniske og faglige formåen tilføjes, fjernes eller rækkevidden heraf på andre måder ændres. Derudover vil ændringer af kontraktens genstand og krav til udførelsen af kontrakten kunne være ændringer af grundlæggende elementer. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der indføres betingelser, som ville have givet adgang for andre ansøgere end de oprindeligt udvalgte, eller hvis det ville have tiltrukket yderligere deltagere i udbudsproceduren. Det kan også være tilfældet, hvis den udbudte kontrakts eller rammeaftales økonomiske balance ændres til ansøgerne eller tilbudsgivernes fordel på en måde, som det oprindelige udbudsmateriale ikke gav mulighed for. Endeligt kan det være tilfældet, hvis en ændring af udbudsmaterialet medfører en betydelig udvidelse af kontraktens eller rammeaftalens anvendelsesområde.

Ligebehandlingsprincippet udelukker derimod ikke ændringer af mindstekrav, hvis ændringen ikke vil kunne påvirke potentielle ansøgere eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure og ikke fordrejer konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

En ordregiver kan kræve, at tilbudsgiverne i deres tilbud anfører, på hvilke dele af kontrakten de har til hensigt at anvende underleverandører til at udføre arbejdet, samt hvilke underleverandører der foreslås, hvis de kendes på tidspunktet for tilbuddets afgivelse jf. udbudslovens § 177, stk. 1. Der vil som udgangspunkt ikke være en forpligtelse for tilbudsgiveren til at anvende de anførte underleverandører eller give konkrete dele i underleverance.

Ordregiver har dog mulighed for at fastsætte krav i udbudsmaterialet, så tilbudsgiver skal bruge de underleverandører, som er angivet i tilbuddet. Eller alternativt, at tilbudsgivers angivne underleverandører kun kan erstattes, hvis de fastsatte betingelser i udbudsmaterialet er opfyldt.

Ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter har ordregiver pligt til at indsætte en kontraktklausul, som forpligter den valgte leverandør til at oplyse navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandørerne, som skal anvendes til udførelse af kontrakten. Pligten gælder alene for de underleverandører, der er direkte involveret i udførelsen af kontrakten. Ordregiver har dog ret til at kræve det for underleverandører længere nede i underleverandørkæden, dvs. en underleverandør til en underleverandør.

Ordregiver kan kræve, at den valgte tilbudsgiver senest ved kontraktens påbegyndelse indleverer de krævede oplysninger. Som leverandør er man forpligtet til hurtigst muligt at oplyse om enhver ændring i underleverandørens oplysninger.

Hvis underleverandøren ikke er kendt på tidspunktet for kontraktens påbegyndelse, skal oplysningerne gives til ordregiveren, så snart de foreligger, når underleverandøren er udpeget. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der udpeges nye underleverandører, som skal erstatte tidligere underleverandører.

Ved varekøbskontrakter har ordregiver alene ret og ikke pligt til at kræve, at den valgte tilbudsgiver angiver navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant på de valgte underleverandører. Det gælder også for underleverandører længere nede i underleverandørkæden, dvs. en underleverandør til en underleverandør.

Ordregiver kan endeligt kræve, at visse centrale opgaver udføres direkte af den vindende tilbudsgiver selv eller af en specifik deltager i en sammenslutning jf. udbudslovens § 144, stk. 8. Et sådant krav kan dog kun stilles i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og monterings- og installationsarbejder under en vareindkøbskontrakt. Ordregiveren skal i så fald præcisere i udbudsbekendtgørelsen, hvilke specifikke afgrænsede centrale opgaver dette krav gælder.

Der er her tale om en undtagelse til udgangspunktet om, at ansøgeren eller tilbudsgiveren selv bestemmer, hvorledes man ønsker at organisere sig. Muligheden for at stille et sådant krav kan derfor alene anvendes i forbindelse med visse centrale opgaver. Ved vurderingen af, hvad der kan karakteriseres som en central opgave, skal ordregiveren foretage en indholdsmæssig vurdering af de konkrete opgaver. Størrelsen af opgaven kan som følge heraf ikke alene begrunde, at en opgave er central.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder, at der er behov for at styrke investeringsscreeningslovens regler for indgåelse af aftaler med offentlige myndigheder m.v., når kontrakten vedrører kritisk infrastruktur. Lovens anvendelsesområde for særlige økonomiske aftaler er begrænset til aftaler med virksomheder eller statsborgere udenfor EU eller EFTA (medmindre den danske eller EU-virksomheden er direkte eller indirekte under kontrol af parter eller statsborgere fra et ikke-EU/EFTA-land). Dette indebærer, at der er en yderst begrænset eller ingen mulighed for at screene tilfælde, hvor f.eks. en dansk virksomhed som distributør videresælger produkter med oprindelse i et ikke-EU/EFTA-land, og produktet indgår i kritisk infrastruktur i Danmark. Der er ligeledes meget begrænset mulighed for at screene de underleverandører, som danske virksomheder eller andre EU-virksomheder benytter til udførelse af delleverancer i forbindelse med offentlige infrastrukturprojekter og anlægsarbejder, der er vurderet som værende eller kommende kritisk infrastruktur. Erhvervsministeriet finder, at de manglende muligheder for screening potentielt set kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, idet den oprindelige producent eller underleverandør fra et ikke-EU/EFTA-land f.eks. kan få adgang til at kontrollere eller på anden måde påvirke den kritiske infrastruktur, f.eks. gennem en skjult adgang eller en digital bagdør i produktet.

For at styrke kontrollen med den offentlige kritiske infrastruktur, finder Erhvervsministeriet, at lovens anvendelsesområde derfor bør udvides således, at enhver aftalepart, der påtænker at indgå en offentlig kontrakt, omfattes af et forudgående krav om tilladelse, hvis kontrakten vedrører kritisk infrastruktur i Danmark. Det gælder både kontrakter, som indgås efter udbudslovens regler, og andre offentlige kontrakter der vedrører kritisk infrastruktur. Definitionen af ordregivere bør lægge sig op ad definitionen af ordregivere i udbudslovens § 24, nr. 28, for at sikre, at alle kontrakter om kritisk infrastruktur, der indgås med myndigheder m.v., omfattes af screeningsordningen. Herudover bør definitionen samtidig medtage helt eller delvist stats-ejede virksomheder, idet disse virksomheder udfører en række samfundsmæssige opgaver, herunder inden for kritisk infrastruktur.

Særlige økonomiske aftaler i form af et joint venture, eller en drifts-, leverandør- eller serviceaftale er i følge lovens § 4, nr. 6, defineret som en aftale, hvor en udenlandske investor opnår kontrol eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden. Betingelserne for, hvornår der foreligger kontrol eller betydelig indflydelse ved en drifts- leverandør- eller serviceaftale er nærmere defineret i anvendelsesbekendtgørelsen, jf. § 13, stk. 3 og § 14, stk. 3. Kriteriet om, at der skal foreligge kontrol eller betydelig indflydelse på målvirksomheden har imidlertid vist sig mindre velegnet ved indgåelse af kontrakter med offentlige myndigheder. Ud fra et hensyn om i størst muligt omfang at screene aftaler, der vedrører offentlig kritiske infrastruktur, finder Erhvervsministeriet, at der i stedet udelukkende bør lægges vægt på, om aftalen vedrører offentlig kritisk infrastruktur.

Erhvervsministeriet finder, at de foreslåede bestemmelser om screening af offentlig kritisk infrastruktur bør fastsættes i et nyt kapitel således, at det klart fremgår af loven, at der er tale om screening af en særligt afgrænset kategori af aftaler, der vedrører kontrakter om offentlig kritisk infrastruktur. Der vil ligeledes være behov for at indføre bestemmelser og definitioner, der afgrænser anvendelsesområdet i forhold til, hvilke parter, der er omfattet af den foreslåede tilladelsesordning, ligesom der er behov for at indføre en definition af begrebet offentlig kontrakt for at afgrænse denne kontrakttype fra begrebet særlig økonomisk aftale.

Erhvervsministeriet finder, at der i lighed med gældende regler bør være mulighed for, at erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, der omfattes af tilladelseskravet samt regler om at undtage visse aftaleparter eller kontrakter fra anvendelsesområdet, hvor det ikke findes hensigtsmæssigt at kræve tilladelse. Herudover finder ministeriet, at reglerne ligeledes bør fastsættes efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren og transportministeren, da disse ministre har ressortansvar for centrale dele af den kritiske infrastruktur.

Den nærmere afgrænsning af anvendelsesområdet for offentlige kontrakter, herunder hvilke områder eller offentlige kontrakter, der konkret vil skulle undtages fra regelsættet, er kompleks og vil desuden skulle koordineres med en række ministerier for at sikre, at de sikkerhedsmæssige hensyn tilgodeses. Erhvervsministeriet finder derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i første omgang vil skulle anvendes til at fastsætte regler i anvendelsesbekendtgørelsen, der alene medtager offentlige kontrakter om kritisk infrastruktur under lovens anvendelsesområde, hvis der er tale om offentlige kontrakter om kritisk infrastruktur, der indgås med ordregivere på energiområdet. Dette betyder, at reglerne om tilladelse til offentlige kontrakter efter lovforslagets § 9 a, stk. 1, alene vil finde anvendelse, hvis der er tale om en

offentlig kontrakt, der indgås med en ordregiver på energiområdet, og kontrakten vedrører kritisk infrastruktur. Energiområdet foreslås omfattet af tilladelseskrav allerede nu, som følge af energisektorens betydning for Danmark, og et presserende behov for at kunne screene alle deltagere ved udbuddet af den kommende energi i Nordsøen. Erhvervsministeriet finder herudover, at bemyndigelsesbestemmelsen vil skulle anvendes til at fastsætte regler, der medtager offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, inden for de øvrige samfundskritiske sektorer, der er oplistet i anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3, for at sikre en fuld gennemførelse af den foreslåede § 9 a, stk. 1, i forhold til screening af alle relevante offentlige kontrakter om kritisk infrastruktur, baseret på en nærmere afgrænsning i anvendelsesbekendtgørelsen. . Det er forventningen, at den præcise afgrænsning vil være besluttet inden udgangen af 2023.

For at sikre mest mulig transparens i forhold til at der vil gælde et forudgående tilladelseskrav ved indgåelsen af offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, finder Erhvervsministeriet, at der bør indføres bestemmelser om, at den ordregivende myndighed ikke må indgå en endelig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse efter investerings-screeningsloven.

Efter gældende regler er det alene vinderen af et udbud, der er underlagt krav om tilladelse i forbindelse med indgåelse af en særlig økonomisk aftale. Erhvervsministeriet finder imidlertid, at der i helt særlige tilfælde kan være et særligt behov for at screene alle deltagere på et tidligere tidspunkt i en udbudsproces, der er initieret af en ordregivende myndighed. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den offentlige kontrakt vedrører kritisk infrastruktur, og det er tvingende nødvendigt for det udbudte projekts tidsplan, at gennemførelse af kontrakten kan påbegyndes straks efter tildelingen af kontrakten til en af byderne og således ikke først skal afvente en tilladelse fra Erhvervsstyrelsen. Ministeriet finder derfor, at der bør være en undtagelsesmulighed for at gennemføre en screening af alle deltagere tidligt i udbudsprocessen for at imødegå eventuelle trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det er ministeriets vurdering, at der alene vil være tale om et fåtal af sager, hvor undtagelsesmuligheden vil blive aktuel.

Det vurderes, at beskyttelsesbehovet ved indgåelse af kontrakter med en offentlig ordregiver i særlige tilfælde også kan gøre sig gældende i forhold til andre områder end kritisk infrastruktur. Det bemærkes i den forbindelse, at investeringsscreeningslovens § 14 giver adgang til, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte en undersøgelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er omfattet af lovens anmeldelsesordning efter kapitel 3, men som ikke er anmeldt, hvis der er en formodning om, at investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsministeriet finder, at der bør være en mulighed for, at

erhvervsministeren i særlige tilfælde efter anmodning fra relevante sektormyndigheder kan påbyde, at en aftalepart skal indhente tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til indgåelse af offentlige kontrakter inden for andre af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter end kritisk infrastruktur, hvis der er en formodning om, at kontrakten kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Erhvervsministeren finder, at der vil være behov for at foretage de nødvendige tilpasninger af lovens § 15 om afgørelseskriterier således, at vurderingen af, om en offentlig kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden afspejler, at sikkerhedsvurderingen også bør omfatte underleverandører, som aftaleparten har til hensigt at benytte sig af ved opfyldelsen af kontrakten. Sikkerhedsvurderingen bør efter ministeriets vurdering ikke være begrænset til underleverandører i første led, men bør også i særlige tilfælde kunne foretages i forhold til underleverandører længere nede i leverandørkæden (underleverandører til underleverandører).

Af hensyn til den samlede udbudsproces i forbindelse med etableringen af energi i Nordsøen finder Erhvervsministeriet, at loven bør træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt muliggør dermed screening af deltagere i forbindelse med udbuddet af energi i Nordsøen.

3.1.3. Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser om screening af offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur fremgår af lovforslaget kapitel 2 a. Kapitel 2 a regulerer således de tilfælde, hvor der efter investeringsscreeningsloven gælder tilladelseskra, hvis der indgås en offentlig kontrakt med en ordregiver, og kontrakten vedrører kritisk infrastruktur.

Det fremgår af den foreslåede § 9 a, at en aftalepart, der har til hensigt at indgå en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur med en ordregiver, på forhånd vil skulle ansøge om tilladelse til indgåelse af kontrakten. Loven vil finde anvendelse på enhver aftalepart, der har til hensigt at indgå en sådan kontrakt, jf. lovforslagets § 2 a, stk. 1 og § 4, nr. 8. Dette betyder, at loven på dette område udvides til også at finde anvendelse på virksomheder hjemmehørende i et EU- eller EFTA-land, statsborgere fra EU- eller EFTA-lande, selskabssammenslutninger (konsortier) i EU/EFTA m.v. Det foreslås dog i § 2 a, stk. 2, at erhvervsministeren efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om at undtage bestemte aftaleparter. Det foreslås endvidere, at der kan fastsættes nærmere regler om at medtage andre ordregivere, end hvad der følger af lovforslagets § 4, nr. 9.

Det foreslås, at kapitel 2 a finder anvendelse på offentlige kontrakter, der indgås med ordregivere. Ved ordregivere forstås i den forbindelse statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenlutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statsejede virksomheder, jf. den foreslåede § 4, nr. 9. Det foreslås dog i § 2, a, stk. 2, at der kan fastsættes nærmere regler om at medtage andre ordregivere end omfattet af definitionen i § 4, nr. 9.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Med offentlige kontrakter forstås: anlægs-, leverandør-, drifts-, service- eller koncessionsaftaler, der indgås med en ordregiver, jf. lovforslagets § 4, nr. 10. Det er en betingelse, at kontrakten, som der ansøges om tilladelse til efter lovforslagets § 9 a, stk. 1, skal vedrøre kritisk infrastruktur, som defineret i anvendelsesbekendtgørelsen. Offentlige kontrakter vil dermed adskille sig fra særlige økonomiske aftaler, idet det ved offentlige kontrakter ikke vil være en betingelse for, at kontrakten falder ind under lovens anvendelsesområde, at den skal medføre kontrol eller betydelig indflydelse. Det afgørende kriterie vil derimod alene være, at den vedrører kritisk infrastruktur.

Der vurderes at være behov for at fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, der omfattes af loven, jf. lovforslagets § 9 a, stk. 2. Det foreslås derfor, at erhvervsministeren efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur efter lovforslagets § 9 a, stk. 1.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang vil blive anvendt til at fastsætte bestemmelser i anvendelsesbekendtgørelsen om, at det alene er offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, der indgås med offentlige ordregivere på energiområdet, der omfattes af den foreslåede tilladelsesordning efter lovforslagets § 9 a, stk. 1. Det betyder, at krav om tilladelse til offentlige kontrakter efter lovforslagets § 9 a, stk. 1, alene vil gælde, hvis der er tale om en offentlig kontrakt, der indgås med en ordregiver på energiområdet, og kontrakten vedrører kritisk infrastruktur. Det forventes, at de ovenstående ændringer til anvendelsesbekendtgørelsen vil træde i kraft samtidig med lovens ikrafttræden.

Det er ligeledes hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler i anvendelsesbekendtgørelsen, der medtager offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, inden for de øvrige samfundskritiske sektorer, der er oplyst i anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3.

Det er forventningen, at den præcise afgrænsning vil være besluttet inden udgangen af 2023.

Det er ligeledes hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at undtage konkrete kontrakter eller områder. F.eks. interne kontrakter inden for staten eller kontrakter, hvor der indgår oplysninger, der er klassificeret efter Sikkerhedscirkulæret (cirkulære nr. 10338 af 17. december 2014 om sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO eller EU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssig beskyttelsesinteresse i øvrigt). Endvidere kan der være behov for at undtage offentlige kontrakter under en vis værdi eller inden for visse områder, f.eks. når forsyningssituationen tilsiger det.

Tilladelseskravet vedrørende offentlige kontrakter vil alene gælde, hvis den offentlige kontrakt vedrører kritisk infrastruktur, medmindre der foreligger særlige tilfælde, som medfører, at erhvervsministeren vil give påbud om, at aftaleparten skal indhente en tilladelse, jf. lovforslagets § 9 d. Den kritiske infrastruktur, som tilladelseskravet vedrører, vil være den samme kritiske infrastruktur, som følger af anvendelsesbekendtgørelsens § 11, jf. investeringsscreeningslovens § 6, stk. 2. Anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3, fastsætter, at kritisk infrastruktur findes inden for 11 samfundsvigtige sektorer. Ved vurderingen af om en offentlig kontrakt vedrører kritisk infrastruktur, vil anvendelsesbekendtgørelsens bestemmelser om kritisk infrastruktur dermed skulle lægges til grund.

Det foreslås i lovforslagets § 9 b, at en ordregiver ikke må indgå endelig offentlig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse efter lovforslagets § 14 c. Ordregiver bør sikre sig, at bestemmelsen kan overholdes ved f.eks. at fastsætte som mindstekrav i sit udbudsmateriale, at aftaleparten skal indhente og fremlægge dokumentation for, at der er opnået tilladelse fra Erhvervsstyrelsen, før kontrakten endeligt må indgås.

Det foreslås endvidere at tilpasse lovens § 15, om afgørelseskriterier, jf. den foreslåede § 15, stk. 3, således at der ved vurderingen af, om en offentlig kontrakt vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden vil skulle tages hensyn til de samme kriterier for en aftalepart og aftalepartens underleverandører, som gælder for en udenlandsk investor efter § 15, stk. 2, nr. 1-4. Det præciseres herved, at sikkerhedsvurderingen i forhold til offentlige kontrakter også skal omfatte aftalepartens eventuelle underleverandører og i visse tilfælde også underleverandører længere nede i leverandørkæden. For at muliggøre sikkerhedsvurderingen af underleverandører foreslås i lovforslagets § 14 b, stk. 3, at der stilles krav om, at ansøgningen om tilladelse indeholder oplysninger om eventuelle underleverandører, som aftaleparten vil gøre brug af. Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 3.2.3.

Processen for Erhvervsstyrelsens behandling af ansøgninger om tilladelser efter den foreslåede tilladelsesordning for offentlige kontrakter i kapitel 2 a vil skulle følge de nye foreslåede bestemmelser for en faseopdelt sagsbehandling, jf. lovforslagets kapitel 3 a. Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 3.2.3.

Det foreslås i § 9 c, at hvis der foreligger tvingende samfundsmæssige hensyn, kan erhvervsministeren efter anmodning fra den relevante sektormyndighed bestemme, at alle deltagere ved et offentligt udbud om kritisk infrastruktur skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Bestemmelsen vil give erhvervsministeren mulighed for at screene alle deltagere på et tidligt tidspunkt i udbudsprocessen. Ansøgningen vil skulle indgives efter lovforslagets § 14 a og følge de foreslåede bestemmelser om faseopdelt sagsbehandling og oplysningskrav efter lovforslagets kapitel 3 a. Bestemmelsen vil dermed også give mulighed for at screene eventuelle underleverandører, der forventes anvendt af tilbudsgiverne, idet oplysninger om underleverandører vil skulle indgå i ansøgningen, jf. lovforslagets § 14 b, stk. 3.

Det foreslås i § 9 d, at der helt undtagelsesvist skal være en mulighed for at erhvervsministeren efter en anmodning fra relevante sektormyndigheder kan igangsætte en screening af en offentlig kontrakt, der indgås inden for andre særligt følsomme sektorer og aktiviteter end kritisk infrastruktur, jf. § 6, stk. 1, nr. 1-4, når der er en formodning om, at kontrakten kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Forslaget om indførelse af en ny tilladelsesordning for offentlige kontrakter vil herudover medføre, at der vil være behov for at foretage en række konsekvensændringer i lovens bestemmelser, herunder bl.a. bestemmelserne om tilsagn om vilkår, påbud, forbud og afslag samt kontrolbestemmelser m.v.

Af hensyn til den samlede udbudsproces i forbindelse med etableringen af energiø Nordsøen foreslås endeligt, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det foreslås endvidere, at loven ikke finder anvendelse på udbud, der er offentliggjorte eller annoncerede inden lovens ikrafttræden.

3.2. Faseopdelt sagsbehandling efter investeringsscreeningsloven

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Investeringsscreeningslovens regler

Efter investeringsscreeningsloven skal en udenlandsk investor ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomiske aftaler inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. lovens §§ 5 eller § 7, mens en udenlandsk investor skal indgive en anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, hvis den udenlandske direkte investering eller særlig økonomiske aftale vedrører de øvrige sektorer og kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, jf. lovens §§ 10 eller 11.

Det fremgår af investeringsscreeningslovens § 8, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning efter §§ 5 eller 7 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan tillades, eller om sagen forelægges erhvervsministeren. Fristen kan dog forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor giver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn efter lovens § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår desuden af investeringsscreeningslovens § 12, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelse af en fuldstændig anmeldelse efter §§ 10 eller 11 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan godkendes, eller skal forelægges erhvervsministeren. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor. Hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage har givet underretning om, hvorvidt den anmeldte investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse, jf. § 13, stk. 4.

Erhvervsstyrelsen kan ved behandling af ansøgninger og anmeldelser kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes indhente oplysninger fra den danske målvirksomhed eller enhed, jf. § 8, stk. 2, og § 12, stk. 3.

De nærmere formkrav til ansøgningsmateriale fremgår af procedurebekendtgørelsens §§ 6-8

Når Erhvervsstyrelsen behandler en ansøgning efter investeringsscreeningsloven, sender Erhvervsstyrelsen sagen i høring hos en række relevante myndigheder, herunder de danske efterretningstjenester, Udenrigsministeriet og det relevante ressortministerium. Herudover foretager Erhvervsstyrelsen egne undersøgelser af f.eks. den udenlandske investors ejerforhold m.v., li-

gesom styrelsen i de relevante investeringsscreeningssager hører myndighederne i andre EU-lande og Kommissionen via den fælles EU-samarbejdsmekanisme, der er etableret ved FDI-forordningen.

Med udgangspunkt i de fastsatte afgørelseskriterier i investeringsscreeningslovens § 15 vurderer Erhvervsstyrelsen på grundlag af høringssvar og oplysningerne i sagen, om investeringen eller aftalen vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Såfremt investeringen eller aftalen ikke udgør en trussel, udsteder styrelsen som udgangspunkt en tilladelse. Tilladelsen kan meddeles på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår.

Vilkår kan f.eks. være af økonomisk karakter om begrænsning af investors ejerandele i målvirksomheden, eller af ledelsesmæssig karakter, hvor der f.eks. kan være tale om begrænsninger i investorens deltagelse i ledelsen af målvirksomheden. Der kan også være tale om vilkår, der retter sig mod at begrænse investorens indsigt i eller adgang til teknologi eller følsomme oplysninger, eller vilkår om at investoren ikke må bruge sin indflydelse til f.eks. at stoppe målvirksomhedens forsyning eller flytte produktionen ud af Danmark m.v.

Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, der ikke kan afbødes ved forhandling, forelægges ansøgningen for erhvervsministeren til afgørelse efter investeringsscreeningslovens § 32, stk. 1. Ministeren træffer efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren og relevante ressortministre afgørelse i sagen, herunder om der skal gives henholdsvis en tilladelse, en tilladelse på særlige vilkår eller et afslag på ansøgningen.

3.2.2. Udvalgte landes ordninger for behandling af ansøgninger og anmeldelser

FDI-forordningen fastsætter regler for screening af udenlandske direkte investeringer i EU af hensyn til »sikkerheden eller den offentlige orden«, jf. forordningens artikel 1, stk. 1. FDI-forordningen indeholder fælles regler for en samarbejdsmekanisme, der betyder, at medlemsstaterne skal informere hinanden og Kommissionen om udenlandske direkte investeringer, der er underlagt forordningen, jf. forordningens artikel 6 og 7.

Faseopdelt sagsbehandling anvendes allerede i dag af flere andre EU-medlemsstater i forbindelse med deres screening af transaktioner omfattet af FDI-forordningen. Både Tyskland, Frankrig og Italien arbejder f.eks. med en indledende fase, der afklarer jurisdiktionen af den indsendte transaktion. Såfremt transaktionen ikke vurderes at falde inden for den nationale inve-

steringsscreeningslov, vil sagen blive afsluttet i den indledende fase, og ansøgeren vil modtage en meddelelse herom. I alle tre lande anses den indledende fase ikke som en formel screening men som en opklaringsproces, der danner grundlag for, om den givne transaktion overhovedet skal screenes. Således notificerer de nævnte lande kun de sager, der er blevet udtaget til en formel screening (fase 2) til de andre medlemsstater. Den kommende svenske investeringsscreeningslov forventes ligeledes at indføre en faseopdelt sagsbehandling, hvor kun de transaktioner, der videreføres i en fase 2, vil blive notificeret til de andre EU-medlemsstater.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der i lighed med en række andre EU's landes screeningsordninger indføres en faseopdelt sagsbehandling. Dette vil betyde, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet, hvilket vil medføre, at ukomplicerede ansøgninger vil kunne afgøres hurtigere af Erhvervsstyrelsen i en indledende fase (fase 1). Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt set kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden, vil Erhvervsstyrelsen skulle åbne en supplerende sagsbehandlingsfase (fase 2).

Herudover finder Erhvervsministeriet, at der bør fastsættes ens regler for sagsbehandlingen af ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelser, hvilket vil gøre loven mere læsbar samt øge forudsigeligheden. Efter de gældende regler er reglerne om sagsbehandlingsprocedurer fastsat i forhold til, om der er tale om en ansøgning om tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale (§§ 8 og 9) eller en anmeldelse af en investering eller aftale (§§ 12 og 13). Ansøgninger og anmeldelser behandles imidlertid efter de samme procedurer og med samme formkrav til ansøgninger, bortset fra sagsbehandlingsfristerne, hvor muligheden for at forlænge en ansøgning om tilladelse i op til 90 dage, jf. § 8 stk. 1, ikke gælder for anmeldelsessager, hvor fristen for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling er 60 hverdage.

Erhvervsministeriet finder, at tidsfristen for styrelsens behandling af sager i fase 1 vil kunne fastsættes til 45 dage fra modtagelsen af en fuldstændig oplyst ansøgning eller anmeldelse, hvilket vil være en væsentlig reduktion i forhold til de gældende frister i loven på 60 hverdage for tilladelsessager (med mulighed for forlængelse i op til 90 hverdage) og 60 hverdage for anmeldelser. En kortere frist for behandling af ukomplicerede sager vurderes at kunne imødekomme ønsker fra erhvervslivet om en hurtigere afklaring af, om en udenlandsk direkte investering eller aftale vil kunne blive godkendt. For sager der vil skulle behandles i en efterfølgende fase 2, vil der

være behov for at fastsætte en længere frist for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, idet der vil være behov for at foretage nærmere undersøgelser for at vurdere, om transaktionen kan udgøre en sikkerhedsmæssig trussel.

For at skabe større forudsigelighed om beregningen af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsfrister, finder Erhvervsministeriet desuden, at tidsfrister bør regnes som kalenderdage i stedet for hverdage.

Herudover finder Erhvervsministeriet, at der som følge af det foreslåede kapitel 2 a om en tilladelsesordning for offentlige kontrakter, er behov for at indføre bestemmelser om, at ansøgningerne skal indeholde oplysninger om, hvorvidt ansøgeren gør brug af underleverandører, samt hvilke underleverandører der i givet fald vil blive anvendt på centrale opgaver.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.3, at underleverandører ikke altid er kendte på ansøgningstidspunktet, og Erhvervsstyrelsen vil derfor ikke i sådanne tilfælde kunne få oplyst om disse i forbindelse med behandlingen af en ansøgning efter det foreslåede kapitel 2 a. Da underleverandører i visse tilfælde potentielt vil kunne udgøre en sikkerhedsmæssig trussel, vil der være behov for, at Erhvervsstyrelsen kan stille en betingelse i tilladelsen om, at underleverandører, der tilføjes i kontraktperioden, efterfølgende skal kunne godkendes af Erhvervsstyrelsen. Det forventes ikke, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt vil stille krav om godkendelse af alle nye underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, men alene kræve godkendelse af underleverandører på væsentlige delleverancer m.v., Dette vil dog bero på de konkrete forhold og ske efter høring af relevante myndigheder, herunder sektormyndigheden, hvilke underleverandører, der i givet fald vil skulle godkendes.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i kapital 3 a, at der indføres fælles bestemmelser for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser, herunder bestemmelser om en faseopdelt sagsbehandling. Det foreslås således i § 14 a, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af hhv. ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelse efter loven vil ske ud fra en faseopdelt sagsbehandling.

Frister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af sager i henholdsvis fase 1 og fase 2 foreslås at kunne fastsættes til hhv. 45 dage for sager i fase 1 og 125 dage for sager i fase 2, jf. lovforslagets § 14 a, stk. 2, og 3. Der er ved fastsættelsen af fristerne taget hensyn til, at mere ukomplicerede sager hurtigt vil kunne afgøres, hvorimod der vil være behov for længere sagsbehandlingstid for sager i fase 2.

Sagsbehandlingen i fase 1 vil blive baseret på et forenklet ansøgningsskema, der vil indeholde færre oplysningskrav end efter de gældende regler. Hvis den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt ikke vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder Erhvervsstyrelsen en tilladelse.

Fase 2 er en supplerende fase, der kun vil blive indledt i særlige tilfælde, hvor den indledende fase 1 har givet anledning til formodninger om, at der kan være potentielle trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Hvis fase 2 påbegyndes, vil Erhvervsstyrelsen meddele dette til ansøgeren, og ansøgeren vil modtage en række uddybende spørgsmål og blive bedt om at indsende yderligere dokumenter i form af aftaledokumenter og EU-notifikationsskema, hvis der er tale om en udenlandske direkte investering, der skal notificeres under EU's fælles investeringsscreeningsmekanisme. Ved afslutning af fase 2 vil Erhvervsstyrelsen enten kunne tillade eller godkende investeringen, kontrakten eller aftalen eller give meddelelse om, at der er behov for at forhandle vilkår om afbødende foranstaltninger efter § 16, stk. 1, eller at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Med forslaget om en faseopdelt sagsbehandling vil der være behov for at foretage de nødvendige tilpasninger i procedurebekendtgørelsen samt i samarbejdscirkulæret (cirkulære nr. 9613 af 9. august 2021 om danske myndigheders samarbejde vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer m.v. efter investeringsscreeningsloven). Herudover vil Erhvervsministeriet overveje, om der som følge af forslaget om faseopdelt sagsbehandling vil være behov for at opretholde muligheden for præscreening efter § 6 i anvendelsesbekendtgørelsens. Efter præscreeningsordningen kan en udenlandsk investor anmode Erhvervsstyrelsen om at få vurderet om en påtænkt udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur efter bekendtgørelsens §§ 10 eller 11, eller om investeringen er omfattet af undtagelsesbestemmelser, der gælder for nystiftede virksomheder, jf. anvendelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Det foreslås i lovforslagets § 14 b, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen ved ansøgninger efter lovforslagets kapitel 2 a om tilladelse til offentlige kontrakter kan kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant m.v. for underleverandører, der forventes benyttes til udførelsen af kontrakten, når disse er kendte på ansøgningstidspunktet. Dette vil muliggøre, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen vil kunne screene underleverandører i relevant omfang, idet sikkerhedsvurderingen af offentlige kontrakter efter den foreslåede § 15, stk. 2, også skal foretages i forhold til underleverandører, der anvendes til opfyldelse af kontrakten.

I særlige tilfælde vil der også være behov for at foretage en sikkerhedsmæssig vurdering af underleverandører længere nede i leverandørkæden, hvorfor det foreslås, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kan kræve oplysninger om disse.

Hvis underleverandører ikke kendes på ansøgningstidspunktet, indeholder lovforslagets § 14 d, stk. 3, en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav i den udstedte tilladelse om, at underleverandøren skal godkendes inden denne må påbegynde sine ydelser. Det er forventningen, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt alene vil stille krav om godkendelse af tilføjelse af underleverandører på centrale delleverancer, der vil fremgå af tilladelsen. Overholder en aftalepart ikke pligten til at søge godkendelse af underleverandører, der tilføjes i kontraktperioden foreslås, at dette forhold omfattes af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen, jf. lovforslagets § 14 d, stk. 6, nr. 5.

3.3. Præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om Klagenævnet for Udbud § 1, stk. 2, nr. 2, at loven finder anvendelse ved håndhævelsen af EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne).

Af de specielle lovbemærkninger fremgår det, at bestemmelsen skal forstås som en henvisning til først og fremmest udbudsdirektiverne, EUF-traktaten og de heraf afledte principper. Det fremgår endvidere af de specielle lovbemærkninger, at Klagenævnet alene kan behandle klager, som vedrører de aspekter af EU-retten, som omhandler indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af lov om Klagenævnet for Udbud, hvorvidt Klagenævnet for Udbud kan håndhæve EU-retsakter, som vedrører EU's økonomiske sanktioner mod tredjelande, navnlig retsakter udstedt med hjemmel i EUF-traktatens artikel 215, i det omfang sådanne sanktioner påvirker indgåelse af offentlige kontrakter.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Efter den gældende regulering er det uklart, hvorvidt Klagenævnet for Udbud vil være kompetent til at håndhæve overtrædelser af EU's sanktioner over for tredjelande, som angår indgåelsen af offentlige kontrakter, dvs. hvis en offentlig ordregiver tildeler en kontrakt til en økonomisk aktør i strid med sanktionerne.

Da Klagenævnet for Udbud er den kompetente myndighed til at behandle klager over offentlige ordregiveres overtrædelser af udbudsreglerne, herunder af EUF-traktatens principper, som har betydning for indgåelse af offentlige kontrakter, vil det være nærliggende, hvis Klagenævnet for Udbud eksplicit får kompetence til at behandle klager over offentlige ordregiveres overtrædelser af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, i det omfang sådanne sanktioner angår offentlige kontrakter. Forslaget skal dermed skabe klarhed om, at Klagenævnet for Udbud også vil have kompetence til at behandle klager over offentlige ordregiveres indgåelse og videreførelse af offentlige kontrakter i strid med sanktionerne efter de regler, som i øvrigt gælder for Klagenævnet for Udbuds behandling af klager.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som udtrykkeligt fastslår Klagenævnet for Udbuds kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, såfremt de angår offentlige kontrakter.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vil skabes klarhed om, hvorvidt Klagenævnet for Udbud vil være kompetent til at håndhæve de af EU udstedte økonomiske sanktioner over for tredjelande, som angår indgåelse og videreførelse af offentlige kontrakter. Ordningen vil ligeledes medføre, at Klagenævnet for Udbud vil kunne håndhæve offentlige ordregiveres tildeling og videreførelse af offentlige kontrakter i strid med EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande efter de regler, som der gælder for håndhævelse af udbudsreglerne i øvrigt.

For nærmere om den konkrete udmøntning af bestemmelsen henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.4. Bemyndigelsesbestemmelse til udpegning af kompetent myndighed

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om Klagenævnet for Udbud § 6, at klage over overtrædelse af udbudsreglerne kan indgives af:

- 1) Enhver, der har en retlig interesse heri.
- 2) Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.
- 3) De organisationer og offentlige myndigheder, som erhvervsministeren tillægger en klageadgang.
- 4) Organisationer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union og Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som svarer til de organisationer, der er udpeget i henhold til nr. 3 ovenfor.

I forhold til Klagenævnet for Udbuds reaktions- og sanktionsmuligheder, så kan Klagenævnet for Udbud efter lov om Klagenævnet for Udbud § 12 efter påstand tillægge en klage opsættende virkning. Derudover kan Klagenævnet for Udbud ved overtrædelse af udbudsreglerne efter lovens § 13 bl.a.:

- 1) suspendere ordregiverens udbudsprocedure eller beslutninger i forbindelse med en udbudsforretning,
- 2) annullere ordregiverens ulovlige beslutninger eller udbudsforretning, eller
- 3) udstede påbud om lovliggørelse af udbudsproceduren eller beslutninger i forbindelse med udbudsforretningen.

Derudover er der i straffelovens § 110c, stk. 3, fastsat strafansvar for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af forordninger, som er vedtaget med bl.a. hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215.

Lov om Klagenævnet for Udbud indeholder ikke en hjemmel til, at erhvervsministeren kan udstede administrative bestemmelser med henblik på at sikre, at EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som vedrører offentlige kontrakter, kan administreres i dansk ret for så vidt angår meddelelse af tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører eller for på anden måde at sikre en effektiv håndhævelse af sanktionerne.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

EU har efter Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 og med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215 ved Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, vedtaget en række sanktioner mod Rusland, herunder den 5. sanktionspakke, som blev besluttet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/578 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling til og fortsat gennemførelse af kontrakter med økonomiske aktører i eller med forbindelse til Rusland.

Forordningens artikel 5k medfører, at myndigheder og andre organer, der er omfattet af udbudsdirektiverne, fra den 9. april 2022 ikke må tildele kontrakter til, og fra den 10. oktober 2022 ikke må fortsætte gennemførelse af kontrakter med følgende økonomiske aktører:

a) russiske statsborgere, fysiske personer, der er bosiddende i Rusland, eller juridiske personer, enheder eller organer, der er etableret i Rusland

b) juridiske personer, enheder eller organer, hvoraf en enhed som omhandlet i litra a) ovenfor direkte eller indirekte ejer over 50 %, eller

c) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der handler på vegne af eller efter anvisning fra en enhed som omhandlet i litra a) eller b) ovenfor.

Forbuddet omfatter også kontrakter, hvor en økonomisk aktør fra eller med forbindelse til Rusland, som nævnt i litra a) -c) ovenfor, er en underleverandør eller en støtteenhed, som tegner sig for mere end 10 % af kontraktens værdi.

Forordningen giver dog i artikel 5k, stk. 2 mulighed for, at de kompetente myndigheder kan tillade tildeling og fortsat gennemførelse af kontrakter med henblik på:

a) drift, vedligeholdelse, dekommissionering og håndtering af radioaktivt affald, levering og oparbejdning af brændsel og sikkerhed i forbindelse med civil nuklear kapacitet og fortsat udformning, opførelse og ibrugtagning nødvendig til færdiggørelse af civile nukleare faciliteter samt levering af prækursormateriale til fremstilling af medicinske radioisotoper og lignende medicinske anvendelser, kritisk teknologi til overvågning af miljøstråling samt civilt nukleart samarbejde, navnlig inden for forskning og udvikling

b) mellemstatsligt samarbejde om rumprogrammer

c) levering af strengt nødvendige varer eller tjenesteydelser, som kun kan leveres, eller kun kan leveres i tilstrækkelige mængder, af de personer, der er omhandlet i stk. 1

d) Unionens og medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationers funktion i Rusland, herunder delegationer, ambassader og missioner, eller internationale organisationer i Rusland, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten

e) medmindre det er forbudt i henhold til artikel 3m eller 3n, køb, import eller transport af naturgas og olie, herunder raffinerede olieprodukter, samt titan, aluminium, kobber, nikkel, palladium og jernmalm, fra eller gennem Rusland til Unionen, eller

f) køb, import eller transport til Unionen af kul og andre faste fossile brændstoffer som opført på listen i bilag XXII indtil den 10. august 2022.

Tildeling eller videreførelse af kontrakter på de nævnte områder kræver en specifik tilladelse fra den kompetente myndighed.

Ressortansvaret for udbudsreglerne ligger i Erhvervsministeriet. Udbudsreglerne er kendetegnet ved, at de fastlægger procedurene for, hvordan offentlige ordregivere samt offentligretlige organer og sammenslutninger skal købe ind, men ikke hvad der kan og må købes. Ressortansvaret for statens indkøbspolitik er primært placeret i Finansministeriet. Kommunerne og regionerne har ansvar for deres egen indkøbspolitik. Der er således ikke nogen naturlig ressortansvarlig for håndhævelse af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, herunder for meddelelse af tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører.

Da Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ressortansvarlig for udbudsreglerne generelt, er det mest nærliggende, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bliver kompetent myndighed efter forordningen, som indfører sanktioner mod Rusland vedrørende offentlige kontrakter.

Da det er uvist, om der kommer yderligere EU-regulering af sanktionerne, samt om der opstår behov for at justere håndhævelsesmulighederne, anses det for mest hensigtsmæssigt at indføre en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udstede administrative bestemmelser om administration af EU's både nuværende og eventuelle fremtidige sanktioner, som vedrører offentlige kontrakter. For nuværende har EU udstedt 9 sanktionspakker mod Rusland som følge af Ruslands aggression mod Ukraine. Det er muligt, at EU vil udstede flere sanktionspakker eller foretage ændringer i gældende sanktionspakker, som vedrører offentlige kontrakter, som kan kræve justeringer i de administrative regler. Desuden kan det blive nødvendigt at tilpasse og udvikle den administrative håndhævelse af sanktionerne løbende, for at sikre så effektiv håndhævelse som muligt.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af disse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at erhvervsministeren får hjemmel til at udstede relevante administrative bestemmelser med henblik på at sikre administration og effektiv håndhævelse af EU's nuværende og eventuelle fremtidige økonomiske sanktioner vedrørende offentlige kontrakter. Ordningen vil også indebære, at erhvervsministeren kan udpege den eller de kompetente myndigheder til at træffe afgørelser om tilladelser til tildeling

eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører, i det omfang sådanne tilladelser kan udstedes i medfør af sanktionerne, samt til at forfølge overtrædelser af sanktionerne.

For nærmere om den konkrete udmøntning af bestemmelsen henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil medføre statslige meromkostninger i Erhvervsstyrelsen svarende til [afklares] kr. årligt til sagsbehandling, vejledning og kontrol m.v. fra 2024 med indfasning fra forventet ikrafttrædelse dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. De samlede omkostninger vil være lavere i 2023, da sagsbehandling m.v. først påbegyndes, når lovforslaget finder anvendelse.

De statslige meromkostninger fremkommer som følge af, at der med udvidelsen af lovens anvendelsesområde forventes et øget antal screeningssager. Erhvervsstyrelsen vil som den kompetente myndighed i Danmark for investeringsscreening skulle stå for den primære og koordinerende sagsbehandling, vejledning, kontrol m.v. i forbindelse med det øgede antal sager som følge af lovforslaget. I den forbindelse forventes der udgifter til følgende områder:

1. Kontrol af rigtigheden af oplysningerne ved modtagelse af sager, herunder gennemgang af materialet og søgninger i eksterne databaser.
2. Høring af andre danske myndigheder.
3. Koordinering af høringssvar mellem de hørte myndigheder og facilitering af tværgående dialog.
4. Fremsendelse af eventuelle supplerende oplysninger til myndighederne til belysning af sagerne.
5. Forhandling af vilkår med ansøger.
6. Den samlede vurdering af om og hvordan en offentlig kontrakt udgør en trussel mod dansk national sikkerhed eller offentlig orden.
7. Gennemførelse af kontrol af vilkår eller kontrolbesøg.
8. Gennemførelse af kontrol af sager, hvor kontrakter er gennemført i strid med loven.
9. Generel vejledning om investeringsscreeningsloven og regler udstedt i medfør heraf, herunder udarbejdelse af vejledningsmateriale og kontrakt til advokater, danske virksomheder samt offentlige myndigheder, herunder kommuner og regioner.

10. Indkaldelse og afholdelse af to halvårige erfaringsudvekslingsmøder mellem Erhvervsstyrelsen og relevante myndigheder om samarbejdet efter investeringsscreeningsloven.
11. Overordnet pressehåndtering af sager relateret til investeringsscreeningsloven.

I forhold til lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud er det uklart, hvor store administrative og implementeringsmæssige konsekvenser lovforslaget vil få for Klagenævnet for Udbud, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og eventuelle andre relevante myndigheder, da det er uklart, hvor mange sager der kommer. Det forventes, at det vil kunne klares inden for egen ramme. Lovforslaget indeholder ikke derudover forslag, som vurderes at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

For nuværende har EU vedtaget økonomiske sanktioner, som angår offentlige kontrakter, mod Rusland. Data over danske EU-udbud viser, at danske offentlige ordregivere i perioden 2019-2021 ikke har tildelt kontrakt til en virksomhed registeret i Rusland. Det er dog ikke kun virksomheder, som er etableret i Rusland, som er omfattet af sanktionerne mod Rusland vedrørende offentlige kontrakter, men også f.eks. danske eller europæiske virksomheder, som har russisk ejerskab eller agerer på vegne af eller efter anvisning fra en russisk statsborger eller en russisk virksomhed.

Siden forordningens ikrafttræden i april 2022 har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kun fået ganske få henvendelser om konkrete sager, hvor der har været uklarhed om sanktionsbestemmelsernes anvendelsesområde.

Det kan indikere, at de offentlige ordregivere kun har få kontrakter med leverandører og underleverandører, som er omfattet af artikel 5k forordningen. På den baggrund vurderes det, at lovforslaget ikke har nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslagets del om ændringer af investeringsscreeningsloven i videst muligt omfang efterlever de syv principper om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget bidrager til at opfylde princip 1 om enkle og klare regler, idet der i forhold til gældende regler vil ske en forenkling af reglerne for, hvornår der skal indhentes tilladelse til indgåelse af kontrakter, der vedrører offentlig kritisk infrastruktur. Hertil kommer, at der ved den faseopdelte sagsbehandling vil ske en forenkling af krav til ansøgningsmateriale i fase 1. Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil desuden opfylde princip 2, idet ansøgninger og anmeldelser af screeningssager vil ske digitalt via en tilpasning af Erhvervsstyrelsen digitale indberetningsløsning på virk.dk. Herudover vil de øvrige prin-

cipper være opfyldt for lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven, idet hovedloven i sin tid er vurderet som digitaliseringsklar, og lovforslaget ændrer ikke på de gældende principper i investeringsscreeningsloven om kontrol, sikker og tryk datahåndtering samt forebyggelse af fejl og snyd.

Fsva. lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes det, at principperne ikke er relevante i lyset af de bestemmelser, som lovforslaget vedrører, da der er tale om en bestemmelse, der præciserer Klagenævnet for Udbuds kompetence samt en bemyndigelsesbestemmelse. De relevante principper vil blive vurderet i forbindelse med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil kunne medføre efterlevelsesefterskærpedelser i et mindre antal sager, hvor Erhvervsstyrelsen stiller vilkår for at afbøde, at den offentlige kontrakt vil udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Det vil afhænge af den konkrete sag, hvilke vilkår, der er relevante at stille, og hvor store administrative konsekvenser disse vil medføre for danske virksomheder. Samlet vurderes efterlevelsesefterskærpedelser på under 10 mio. kr. årligt.

Det vurderes ikke, at lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil påvirke investeringsklimaet i Danmark, da det ikke vedrører udenlandske direkte investeringer i Danmark.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud skønnes ikke at indebære omkostninger for erhvervslivet og påvirker ikke danske virksomheders adgang til eller mulighed for at byde på og vinde offentlige opgaver, da lovforslaget udelukkende vedrører håndhævelse af de af EU vedtagne sanktioner.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud har ingen konsekvenser for de skatter, afgifter og tilskud m.v., som erhvervslivets aktører er underlagt eller har adgang til.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud medfører ikke nogen direkte omkostninger eller besparelser som følge af ændrede

krav til virksomhedernes produktion, fysiske indretning eller drift. Lovforslaget medfører heller ikke nogen begrænsninger eller muligheder for virksomhedernes produktion.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes derfor ikke at medføre nogen øvrige efterlevelseseffekter.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes ikke at medføre nogen adfærdsvirkninger for de omfattede virksomheder eller afledte effekter på samfundsniveau.

Lovforslaget vurderes ikke generelt at ville påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation. Det bemærkes fsva. lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven, at investeringsscreeningsloven undtager nystiftede virksomheder fra lovens anvendelsesområde, hvis værdien af en økonomisk aftale indtil tre år fra stiftelsen samlet er under 75 mio. kr. Denne undtagelse forudsættes bibeholdt ved lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven ved indførelse af en tilladelsesordning for indgåelse af offentlige kontrakter med ordregiver berører EU-rettens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser samt EU's udbudsdirektiver.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (tjenesteydelsesdirektivet) udmønter traktatens nærmere bestemmelser om etableringsfriheden for tjenesteydere samt den fri udveksling af tjenester internt i EU, jf. TEUF artikel 56 om retten til den frie bevægelighed for tjenesteydelser. I forhold til etablering af virksomhed følger det af tjenesteydelsesdirektivets artikel 9-13, at en medlemsstat kan gøre adgangen til at optage og udøve servicevirksomhed afhængig af en tilladelsesordning, såfremt tilladelsesordningen bygger på kriterier, der regulerer udøvelsen af de kompetente myndigheders skønsmålinger, så denne ikke udøves vilkårligt. De omhandlede kriterier er udtømmende opremset i tjenesteydelsesdirektivets artikel 10, stk. 2, og fastsætter bl.a., at kriterierne

skal være ikke-diskriminerende, begrundet i et alment tvingende hensyn, være offentliggjorte på forhånd samt proportionale med formålet.

For tjenesteydere, der ønsker at levere tjenester midlertidigt i en anden medlemsstat end den de er etableret i, skal kravene overholde principperne om ikke-diskrimination, nødvendighed og proportionalitet, herunder være begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet, jf. artikel 16, stk. 1. Tjenesteydelsesdirektivets artikel 16, stk. 2, litra b, fastsætter herudover, at en medlemsstat ikke må stille krav om, at en midlertidig tjenesteyder skal indhente en tilladelse fra en kompetent myndighed eller optages i et register. Tjenesteydelsesdirektivet artikel 16, stk. 3, giver imidlertid medlemsstaterne adgang til at fastsætte krav vedrørende udførelsen af servicevirksomhed, hvis disse krav er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet og er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1.

Det er vurderingen, at visse af de omfattede offentlige kontrakter, der indgås med borgere eller virksomheder fra andre EU-lande, vil være omfattet af tjenesteydelsesdirektivet. Tilladelsesordningen er derfor udformet under særlig iagttagelse af de krav, som følger af tjenesteydelsesdirektivets artikel 9-13 og 16, stk. 1, om ikke-diskrimination, nødvendighed og proportionalitet. De foreslåede ændringer vil indebære en udvidelse af lovens anvendelsesområde, til at omfatte enhver aftalepart uanset nationalitet eller hjemsted i forhold til indgåelse af offentlige kontrakter. Aftaleparter vil være underlagt samme regelsæt og afgørelseskriterier for, hvorvidt de kan opnå en tilladelse til en offentlig kontrakt. Endvidere er området for de offentlige kontrakter, som er omfattet af de foreslåede ændringer, afgrænset til alene at vedrøre kritisk infrastruktur og i særlige tilfælde udvidet til også at omfatte lovens andre følsomme sektorer og aktiviteter, jf. lovens § 6, stk. 1, (forsvar, dual-use, it-sikkerhed og kritisk teknologi). Det er samtidig vurderingen, at det tilsigtede mål om at sikre kritisk infrastruktur og i særlige tilfælde sikre forsvar, dual-use, it-sikkerhed og kritisk teknologi ikke kan nås gennem en mindre restriktiv foranstaltning, navnlig fordi en efterfølgende kontrol ville blive udført for sent til at have nogen reel virkning.

De foreslående foranstaltninger vil skulle bedømmes ud fra de fastsatte afgørelseskriterier, der lægges til grund ved vurderingen af, om der skal gøres indgreb for så vidt angår udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler eller offentlige kontrakter, jf. investeringsscreeningslovens § 15. Det blev ved den gældende lovs udformning klarlagt, at afgørelseskriterierne er tilstrækkeligt klare og præcise for at kunne gøre indgreb i udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler. Kriterierne angiver de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder screening og indgreb kan udøves i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis, jf. EU-

Domstolens dom i sag C-326/07, Kommissionen mod Italien. Ændringslovsforslaget udvider ikke området for, hvornår der kan foretages indgreb i forhold til offentlige kontrakter, ud over forslaget om, at sikkerhedsvurderingen også kan inddrage den sikkerhedsmæssige vurdering af aftaleparters underleverandører og andre underleverandører længere ned i leverandørkæden. Det er vurderingen, at de foreslåede afgørelseskriterier fortsat er tilstrækkelige klare og præcise. Der kan fortsat stadig kun foretages indgreb i udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter af hensyn til beskyttelse af national sikkerhed og offentlig orden, og ikke af konkurrencemæssige hensyn eller økonomiske hensyn.

Lovforslaget sikrer herudover, at FDI-forordningens minimumsforpligtelser til nationale screeningsmekanismer overholdes. De foreslåede § 14 a, stk. 2, og § 14 a, stk. 4, om tidsfrister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling supplerer således forordningens artikel 3, stk. 3, hvoraf det fremgår, at medlemslandene anvender tidsfrister under deres screeningsmekanismer, der giver mulighed for at tage hensyn til bemærkninger fra andre medlemsstater og Kommissionen.

Indgåelse af offentlige kontrakter reguleres i udbudsdirektiverne, som består af udbudsdirektivet¹, forsyningsvirksomhedsdirektivet², forsvars- og sikkerhedsdirektivet³ og koncessionsdirektivet⁴.

Formålet med direktiverne er at skabe og sikre et indre marked for offentlige indkøb. Dette formål forfølges gennem fastsættelsen af regler for indkøb af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver, som overstiger de fastsatte tærskelværdier i direktiverne, som har til formål at sikre, at offentlige indkøb sker i overensstemmelse med principperne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og navnlig fri bevægelighed for varer, fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, samt de principper, der er afledt heraf, såsom ligebehandling, ikke-forskelsbehandling, gensidig anerkendelse, proportionalitet og gennemsigtighed.

Direktiverne gælder for alle offentlige myndigheder, for såkaldte offentligtretlige organer samt for bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskon-

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EU-Tidende nr. L 94 af 28.3.2014, s. 65)

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF, EUT L 94 af 28. marts 2014.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, EUT L 94 af 28. marts 2014.

trakter, hvortil ordregivere yder et tilskud på mere end 50 pct. samt i afgrænsede tilfælde for private virksomheder. Direktiverne fastsætter procedureregler, der skal følges ved indkøb af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver. Direktivernes procedureregler skal anvendes, når et indkøbs samlede kontraktværdi skønnes at overstige en given tærskelværdi. Tærskelværdien gælder den samlede kontraktværdi af et udbud (ekskl. moms, inkl. optioner).

Medlemslandene kan som udgangspunkt ikke fravige reglerne i udbudsdirektiverne, medmindre der er givet eksplicit hjemmel hertil. Det gælder også generelt, at ordregiver i alle faser af udbudsprocessen skal handle i overensstemmelse med de generelle principper om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet. Ordregiverne skal således behandle økonomiske aktører ens og uden forskelsbehandling og handle på en gennemsigtig og forholdsmæssig måde.

Udbudsdirektiverne angiver dog, at disse ikke er til hinder for at der indføres foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige orden, den offentlige sædelighed og den offentlige sikkerhed, sundheden, menneskers og dyrs liv samt plantesundheden eller andre miljøforanstaltninger navnlig med henblik på en bæredygtig udvikling, forudsat at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det er vurderingen, at lovforslagets ændringer i investeringsscreeningsloven er forenelige med udbudsdirektiverne, herunder principperne om ligebehandling og proportionalitet. Foranstaltninger indsat i loven er begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed eller offentlige orden. De foreslående ændringer skal sikre, at enhver aftalepart, uanset nationalitet eller hjemsted, underlægges samme krav om ansøgning, screening og godkendelse inden en udbudskontrakt underskrives. De foreslående ændringer indebærer desuden, at en ordregiver ikke må indgå endelig offentlig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse efter investeringsscreeningslovens regler, jf. lovforslagets § 9 b. En mulig måde, hvorpå en ordregiver kan sikre sig, at en aftalepart har opnået tilladelse efter investeringsscreeningsloven, er at fastsætte som mindstekrav i sit udbudsmateriale, at aftaleparten fremlægger dokumentation for, at aftaleparten har opnået tilladelse fra Erhvervsstyrelsen. Dette vil sikre gennemsigtighed i udbudsprocessen, hvilket vil være i overensstemmelse med principperne om forudsigelighed, ligebehandling og gennemsigtighed i udbudsdirektivets artikel 18.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud udspringer af medlemsstaternes forpligtelser som følge af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere

ændringer, herunder den 5. sanktionspakke gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022.

Ifølge artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er der forskel på, om et område harmoniseres ved et direktiv eller en forordning. Til forskel fra et direktiv er en forordning ifølge TEUF artikel 288, 1. og 2. pkt., almen gyldig, og er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forordningen om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, har direkte virkning i medlemsstaterne, og den gælder i den form, den er vedtaget. Den må derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret.

Artikel 8 i forordningen pålægger imidlertid medlemsstaterne at fastsætte reglerne for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i forordningen, herunder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Det fremgår endvidere, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Dette lovforslag vedrører den administrative håndhævelse af sanktionerne om offentlige kontrakter i forordningens artikel 5k samt evt. andre økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, som måtte blive udstedt af EU.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. marts til den 29. marts 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen, ADIPA – Association of Danish Intellectual Property Attorneys, Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Aarhus Universitet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Aktive ejere (Danish Venture Capital and Private Equity Association), Amager Ressource Center, AMGROS, Amnesty International Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen KA, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Asfaltindustrien, Atlantsammenslutningen, Banedanmark, BAT-kartellet, BotXO, Bryggeriforeningen, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Center for Militære Studier, KU, Center for War Studies, DSU, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, Clean clothes campaign, COindustri, Concord Danmark, Constantia Sales Office Denmark, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksportråd, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks

Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Institut for Internationale Studier, Dansk Investor Relations Forening (DIRF), Dansk Iværksætterforening, Dansk IT, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Person Transport, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Danske Havne, Danske Malermestre, Danske Maritime, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Service, Danske Universiteter, DANVA, Danwatch, Danish Export Association, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råds sekretariat, Domstolsstyrelsen, Ecolabel, Eksportkreditforeningen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fair Trade, Falck, Finansiell Stabilitet, Finansrådet, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansforeningen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer (FDR), Foreningen af Interne Revisorer (IIA), Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af offentlige indkøbere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Freelance Bogholdere (FDBR), Forlæggerforeningen, Forsikring og Pension, Forsikringsforbundet, Forsvarsakademiet, FSC, FødevareDanmark, GTS-foreningen, HK Danmark, Horesta, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, IT Projektrådet, IT-Branchen, IT-Universitetet, Kapitalmarked Danmark, KL, Klagenævnet for udbud, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kommunekredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kreativitet og kommunikation, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Lufthavne A/S, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, LOS De private sociale tilbud, Lægemiddelindustriforeningen (LIF), Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mellempøkeligt Samvirke, Metroselskabet I/S, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, NORDUnet, Landbrug og Fiskeri, Offentligt Ansatte Organisationer, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Post Nord, Red Barnet, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rigsadvokaten, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rådet for samfundsansvar, SAS AB, SEGES (tidl. Landscentret), SKI (Staten og Kommunernes Indkøbsservice), SMV

Danmark, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, TechStartupTEKNIQ, Telekommunikationsindustrien i Danmark, The Association of Tech Startups in Denmark, Trafikselskaberne i Danmark, Udviklingsselskabet By & Havn I/S, VP Securities og Ørsted.

11. Sammenfattende skema

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Afklares
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil medføre implementeringsmæssige konsekvenser for Erhvervsstyrelsen til tilpasning af styrelsens egne IT-systemer til understøttelse af sagsbehandlingssystemer mv. Udgifter til dette vil blive afholdt inden for egen ramme. Det er uklart, hvor store administrative og implementeringsmæssige konsekvenser lovforslaget om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vil få for Klagenævnet for Udbud, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og eventuelle andre relevante myndigheder, da det er uklart, hvor mange sager der kommer. Men det forventes, at det vil kunne klares inden for egen ramme.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under relevante grænseværdier for kvantificering, jf. vejledningen.

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under relevante grænseværdier for kvantificering, jf. vejledningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud udspringer af medlemsstaternes forpligtelser som følge af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, herunder den 5. sanktionspakke gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022.</p> <p>Ifølge artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er der forskel på, om et område harmoniseres ved et direktiv eller en forordning. Til forskel fra et direktiv er en forordning ifølge TEUF artikel 288, 1. og 2. pkt., almen gyldig, og er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.</p> <p>Forordningen om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, har direkte virkning i medlemsstaterne, og den gælder i den form, den er vedtaget. Den må derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret.</p> <p>Artikel 8 i forordningen pålægger imidlertid medlemsstaterne at fastsætte reglerne for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i forordningen, herunder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Det fremgår endvidere, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.</p> <p>Dette lovforslag vedrører den administrative håndhævelse af sanktionerne om offentlige kontrakter i forordningens artikel 5k samt evt. andre økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, som måtte blive udstedt af EU.</p>	

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Reguleringen er rent national og følger ikke af EU-regulering.	
--	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formålet med loven er at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, gennem screening og eventuelle indgreb over for sådanne investeringer og aftaler

I lovens § 1, stk. 1 og 2 om lovens formål, § 22, stk. 1, og stk. 2, nr. 5, om Erhvervsstyrelsen kontrol med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler og § 25 om Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol af overholdelse af vilkår for tilladelser til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler refereres således både til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Loven foreslås udvidet til også at omfatte offentlige kontrakter, jf. forslagets § 1, stk. 1. Ændringerne til § 1, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og stk. 2, nr. 5, og § 25 er derved en konsekvensrettelse af dette.

Med denne udvidelse foreslås det i § 1, stk. 1, at ændre »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«: til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter «.

Det foreslåede vil medføre, at offentlige kontrakter vil fremgå af lovens formålsbestemmelse. Det foreslåede vil medføre, at lovens formål præciseres til også at finde anvendelse på offentlige kontrakter.

Endvidere foreslås det i § 1, stk. 2, at ændre »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«: til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter «.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, vil det fremgå, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter.

Hensigten er at sikre, at loven heller ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for offentlige kontrakter, der er nærmere defineret i loven.

Herudover foreslås det i § 22, stk. 1, at ændre »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«: til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter «.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil det fremgå af Erhvervsstyrelsen foruden at føre kontrol med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler også fører kontrol med offentlige kontrakter.

Det foreslås desuden i § 22, stk. 2, nr. 5, at ændre »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«: til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter «.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 2, nr. 5, vil det fremgå af Erhvervsstyrelsens kontrol også omfatter offentlige kontrakter, hvor der i strid med denne lov ikke er ansøgt om tilladelse.

Det foreslås endelig i § 25, at ændre »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«: til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter «.

Med den foreslåede bestemmelse i § 25, vil det fremgå, at Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol af overholdelse af vilkår for både tilladelser til udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter omfattet af loven.

Til nr. 2

Det foreslås at indsætte en ny § 2 a.

Det foreslås i § 2 a, *stk. 1, nr. 1*, at loven finder anvendelse på en aftalepart, der indgår en offentlig kontrakt med en ordregiver efter lovens kapitel 2 a.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven finder anvendelse på enhver aftalepart, der indgår en offentlig kontrakt med en ordregiver efter lovens nye kapitel 2 a. Kapitel 2 a omhandler den foreslåede nye tilladelsesordning for offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur. Det fremgår af den foreslåede § 4, nr. 8, at der ved aftalepart forstås enhver, der har til hensigt at indgå eller indgår en offentlig kontrakt med en ordregiver.

Ved formuleringen ”aftalepart” tilkendes gives, at loven vil gælde for alle, der indgår en offentlige kontrakt med en ordregiver efter lovens kapitel 2 a. Loven vil hermed ikke alene gælde for virksomheder hjemmehørende uden for EU eller EFTA og statsborgere uden for EU eller EFTA men for alle fysiske og juridiske personer, herunder danske virksomheder, datterselskaber, filialer, sammenslutninger af selskaber, konsortier, foreninger og fonde uafhængigt af hvor disse er hjemmehørende. En aftalepart kan ligeledes være en statsborger uanset nationalitet.

Der henvises desuden til de specielle bemærkninger til forslagens § 1, nr. 3.

Det foreslås i § 2 a, *stk. 1, nr. 2*, at loven finder anvendelse på en ordregiver, der indgår en offentlig kontrakt.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at lovens pligtsubjekt udvides til at omfatte ordregivere, der indgår offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur. Dette følger af, at ordregivere forpligtes til ikke at måtte indgå en endelig offentlig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse, jf. lovforslagets § 9 b.

Det fremgår af den foreslåede § 4, nr. 9, at ordregivere omfatter statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statslige selskaber.

Der henvises til de specielle bemærkninger til forslagens § 1, nr. 3.

Det foreslås i § 2 a, *stk. 2*, at erhvervsministeren efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om aftaleparter, der er undtaget fra stk. 1, nr. 1, samt nærmere regler om, at andre ordregivere end fastsat i § 4, nr. 9, omfattes af stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren bemyndiges til efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte nærmere regler om, at visse angivne aftaleparter kan undtages fra loven. Herudover indeholder stk. 2 også en bemyndigelse til, at erhvervsministeren efter forhandling med samme ministerkreds kan fastsætte nærmere regler om, at andre ordregivere, end hvad der følger af § 4, nr. 9, omfattes af loven. Bemyndigelsen forventes at blive anvendt, hvis der i forbindelse med administrationen af ordningen viser sig et behov for at udvide tilladelsesordningen til andre statsejede selskaber, end omfattet af § 4, nr. 9.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte nye numre i § 4, der indeholder definitioner, der er helt centrale i forhold til afgrænsningen af anvendelsesområdet for den foreslåede tilladelsesordning for offentlige kontrakter, herunder hvilke aftaleparter og ordregivere, der vil være omfattet af loven, samt hvilke offentlige kontrakter der omfattes af loven.

Det foreslås i § 4, *nr. 8*, at der ved aftalepart forstås enhver, som har til hensigt at indgå eller har indgået en offentlig kontrakt med en ordregiver.

Det foreslåede nr. 8 vil medføre, at det vil fremgå af lovens definitioner, at enhver som har til hensigt at indgå eller har indgået en offentlig kontrakt med en ordregiver vil være defineret og blive omtalt som aftalepart.

Med den foreslåede definition tilkendes gives, at loven vil gælde for enhver, der indgår en offentlig kontrakt med en ordregiver. Loven vil hermed ikke alene gælde for virksomheder hjemmehørende uden for EU eller EFTA og statsborgere uden for EU eller EFTA, men for alle fysiske og juridiske personer uanset nationalitet eller hvor de er hjemmehørende, herunder også danske statsborgere, virksomheder, datterselskaber, filialer, sammenslutninger af selskaber, konsortier, foreninger, fonde, uafhængigt af hvor disse er hjemmehørende.

Det foreslås i § 4 *nr. 9*, at der ved ordregiver forstås statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statslige selskaber.

Det foreslåede nr. 9 vil medføre, at det af definitionerne i investeringsscreeningsloven vil fremgå, at statslige, regionale og kommunale myndigheder,

offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer vil være defineret og blive omtalt som ordregiver.

Med den foreslåede definition tilkendegives hermed, at loven skal gælde for alle myndigheder, statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statslige selskaber.

Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at enhver myndighed, statsligt selskab m.v., der indgår en kontrakt, der vedrører kritisk infrastruktur, er omfattet af loven. Den foreslåede definition lægger sig tæt op ad definitionen af ordregivere i udbudslovens § 24, nr. 28, idet den foreslåede definition i nr. 9 desuden fastsætter, at statslige selskaber, uanset om selskaberne er helt eller delvist statsejet, anses for ordregivere efter investeringsscreeningsloven. Statslige selskaber vil dermed blive anset for ordregiver efter investeringsscreeningsloven, når disse indgår kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur i Danmark med en aftalepart efter loven.

Det foreslås i § 4, *nr. 10*, at der ved offentlig kontrakt forstås enhver anlægs-, leverandør-, drifts-, service- eller koncessionsaftale, der indgås med en ordregiver efter kapitel 2 a.

Det foreslåede nr. 10 vil medføre, at det af definitionerne i investeringsscreeningsloven vil fremgå, at enhver anlægs-, leverandør-, drifts-, service-, eller koncessionsaftale, der indgås med en ordregiver efter kapitel 2 a vil være defineret og blive omtalt som offentlig kontrakt.

Med den foreslåede bestemmelse kan en offentlig kontrakt være en anlægsaftale, en leverandør-, drifts- eller serviceaftale eller en koncessionsaftale. Det er hermed hensigten at offentlige vareindkøb, tjenesteydelser, bygge- og anlægskontrakter og rammeaftaler for f.eks. vareindkøb og tjenesteydelser, vil være omfattet af bestemmelsen. Det er endvidere hensigten, at aftaler om anlægsarbejder vil blive anses for en offentlig kontrakt efter loven. Koncessionsaftaler, hvor en ordregiver overdrager ansvaret for levering af et bygge- og anlægsarbejde eller en tjenesteydelse til en leverandør, der som vederlag herfor enten får retten til at udnytte bygge- og anlægsarbejdet eller tjenesteydelsen eller denne ret sammen med betaling af en pris vil på tilsvarende vis blive anset for at være en offentlig kontrakt.

Det bemærkes, at offentlige kontrakter er defineret i udbudslovens § 24, nr. 24, som ”gensidigt bebyrdende kontrakter, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivere, og som vedrører

udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser”. Offentlige kontrakter, der indgås efter udbudsloven, vil dermed være omfattet af investeringsscreeningsloven, hvis aftalen vedrører kritisk infrastruktur. Det bemærkes dog, at den foreslåede definition af offentlige kontrakter i lovforslagets § 4, nr. 10, dækker over en bredere kategori af offentlige kontrakter, end kontrakter omfattet af udbudsloven f.eks. også koncessionsaftaler, hvilket afspejler, at formålet med lovforslaget er at kunne screene alle offentlige kontrakter med ordregivere, hvor kontrakten vedrører kritisk infrastruktur. Det bemærkes dog, at det kan være relevant at undtage visse offentlige kontrakter, jf. den foreslåede § 9 a, stk. 2. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6,

Det er en betingelse for, at særlige økonomiske aftaler falder ind under lovens anvendelsesområde, at en udenlandsk investor med aftalen opnår kontrol eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, jf. § 4, nr. 5. Betingelserne for, hvornår der foreligger kontrol eller betydelig indflydelse er nærmere defineret i anvendelsesbekendtgørelsen, jf. § 13, stk. 3 og § 14, stk. 3. Offentlige kontrakter vil adskille sig fra særlige økonomiske aftaler ved, at der ikke som ved særlige økonomiske aftaler vil gælde et kriterie om, at en udenlandsk part skal opnå kontrol eller betydelig indflydelse ved aftalen, men alene at kontrakten skal vedrøre kritisk infrastruktur. Dette betyder samtidig, at forudsætningerne i lovens forarbejder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 191 som fremsat, side 61, om, at der med den særlige økonomiske aftale skal opnås kontrol med eller betydelig indflydelse på den danske virksomhed eller enhed, og at det ikke er tilstrækkeligt, hvis der alene opnås en sikkerhedstruende indsigt, vil dermed ikke gælde ved offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur. Det vil således også være muligt at screene offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, uanset at der alene opnås en sikkerhedstruende indsigt som følge af kontrakten.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 3, at særligt følsomme sektorer og aktiviteter i forhold til den nationale sikkerhed eller offentlige orden som nævnt i § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, bl.a. omfatter virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse, som defineret i § 2, nr. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 med senere ændringer.

Det foreslås i § 6, stk. 1, nr. 3, at der for virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1, henvises til i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821, der har afløst forordning nr. 428/2009.

Den foreslåede ændring medfører, at der i loven henvises til den gældende forordning.

Til nr. 5

Det foreslås at ophæve §§ 8 og 9. Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets kapitel 3 a, der fastsætter fælles procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af § 8, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter §§ 5 eller 7 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan tillades efter § 9, *stk. 1* eller 2, eller skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, *stk. 1*. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, efter § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår af § 8, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, *stk. 3*, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter *stk. 3*, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at ansøgningen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det fremgår af § 8, *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter *stk. 2*, 1. pkt., eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Det fremgår af § 8, *stk. 4*, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordination af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, *stk. 1*, kan indgå i undersøgelser efter *stk. 1*.

Det fremgår af § 8, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning om tilladelse.

Det fremgår af § 8, *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om ansøgning om tilladelse efter §§ 5 og 7.

Det fremgår af § 9, *stk. 1*, at finder Erhvervsstyrelsen, at en ansøgning om at erhverve en kvalificeret andel efter § 5 eller en ansøgning om en særlig økonomisk aftale efter § 7 ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder Erhvervsstyrelsen tilladelse til investeringen eller aftalen. Tilladelse efter 1. pkt. kan meddeles på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår efter § 16.

Det fremgår af § 9, *stk. 2*, at er ansøgningen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, *stk. 1*, kan ministeren tillade investeringen eller aftalen efter *stk. 1*.

Det fremgår af § 9, *stk. 3*, at har en virksomhed omfattet af § 2, *stk. 2-4*, eller en enhed der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, *stk. 5*, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter *stk. 1*, og sker der efterfølgende ændringer i forhold til, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden ansøge om ny tilladelse efter §§ 5 eller 7.

Det fremgår af § 9, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse efter *stk. 1* i følgende tilfælde:

1. Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
2. Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
3. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, *stk. 4*.
4. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, *stk. 2*, eller § 17, *stk. 2*.

Det fremgår af § 9, *stk. 5*, at har erhvervsministeren truffet afgørelse om tilladelse efter *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter *stk. 4*.

Det fremgår af § 9, *stk. 6*, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse efter *stk. 1*.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 9, (§§ 14 a – c) foreslås at indføre det materielle indhold af de gældende §§ 8

og 9 til §§ 14 a - c, dog med de nødvendige tilpasninger, der følger af, at der foreslås indført fælles procedurer og nye frister for behandling af alle sager om ansøgning om tilladelse eller anmeldelse om godkendelse efter loven og regler fastsat i medfør af loven samt forslag om en faseopdelt sagsbehandling. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 2 a*

Det foreslås at indføre et kapitel 2 a i investeringsscreeningsloven, der indeholder de særlige bestemmelser, der vil gælde for screening af offentlige kontrakter, der vedrører kritisk infrastruktur samt en særlig mulighed for at screene andre offentlige kontrakter inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der fremgår af lovens § 6, stk. 1, nr. 1-4, hvis der er en formodning om, at kontrakten kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Der foreslås således indført en selvstændig screeningsordning for indgåelse af offentlige kontrakter om kritisk infrastruktur, der supplerer lovens nuværende screeningsordninger for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Som følge af den nye tilladelsesordning vil der være behov for at foretage en række konsekvensændringer i lovens kapitler 4-14 om bl.a. afgørelseskriterier, vilkår, påbud, forbud og afslag, kontrolforanstaltninger, kompetent myndighed og domstolsprøvelse, da disse kapitler også vil skulle finde anvendelse i forhold til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 9 a, stk. 1, at en aftalepart, der har til hensigt at indgå en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur med en ordregiver, på forhånd skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Det foreslåede vil medføre, at der indføres et krav om forudgående tilladelse, før en aftalepart endeligt må indgå en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur med en ordregiver. Det vil være en forudsætning for at falde ind under tilladelseskravet efter § 9 a, stk. 1, at selve kontrakten skal vedrøre kritisk infrastruktur. Kritisk infrastruktur er defineret nærmere i § 11, stk. 3, i anvendelsesbekendtgørelsen, jf. lovens § 6, stk. 2, og gælder generelt for kritisk infrastruktur, der reguleres af investeringsscreeningsloven.

En offentlig kontrakt kan vedrøre kritisk infrastruktur, hvis kontrakten giver mulighed for at påvirke etableringen eller driften af kritisk infrastruktur eller give en sikkerhedstruende indsigt i den kritiske infrastruktur.

Hensynet bag bestemmelsen er i størst muligt omfang at kunne screene offentlige kontrakter, der vedrører kritisk infrastruktur for at imødegå trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden. Det fremgår dog af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 9 a, stk. 2, at erhvervsministeren efter forhandling med en nærmere fastsat kreds af ministre kan fastsætte regler om, at kravet om tilladelse efter § 9 a, stk. 1, alene skal gælde for offentlige kontrakter på bestemte områder.

Særligt for de tilfælde, hvor den offentlige kontrakt er sendt i udbud, vil aftaleparten kunne ansøge om tilladelse efter § 9 a på det tidspunkt, hvor ordregiveren har udpeget aftaleparten som vinder af udbuddet, men inden kontrakten endeligt indgås mellem aftaleparten og ordregiveren.

Med den foreslåede bestemmelse vil det også blive muligt at screene danske virksomheder, der bruger udenlandske underleverandører, f.eks. en dansk distributørvirksomhed, som videresælger produkter med oprindelse i et ikke-EU/EFTA-land til ordregivere under den forudsætning, at det pågældende produkt vedrører den kritiske infrastruktur i Danmark.

Rammeaftaler, der vedrører kritisk infrastruktur og hvor der er en løbende aftale mellem en eller flere ordregivere på den ene side og en eller flere leverandører på den anden side, vil blive anset for at være en offentlig kontrakt efter loven. Den enkelte leverandør vil skulle ansøge om tilladelse til indgåelse af selve rammeaftalen efter § 9 a, stk. 1, og ikke i forbindelse med genåbning af konkurrencen, dvs. de efterfølgende direkte tildelinger og miniudbud.

Det foreslås i § 9 a, *stk. 2*, at erhvervsministeren efter forhandling med forsvarsministeren, udenrigsministeren, finansministeren, indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, transportministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indgåelse af offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur omfattet af stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse er der mulighed for at erhvervsministeren efter forhandling med en række ministre kan fastsætte regler om at kravet om tilladelse efter § 9 a, stk. 1, alene skal gælde for offentlige kontrakter på bestemte områder.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås i første omgang anvendt til at fastsætte bestemmelser i anvendelsesbekendtgørelsen om, at det alene er offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, der indgås med offentlige ordregivere på energiområdet, der vil skulle omfattes af den foreslåede tilladelsesordning efter lovforslagets § 9 a, stk. 1. Det betyder, at krav om tilladelse til offentlige kontrakter efter lovforslagets § 9 a, stk. 1, alene vil

skulle gælde, hvis der er tale om en offentlig kontrakt, der indgås med en ordregiver på energiområdet, og kontrakten vedrører kritisk infrastruktur.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås desuden blive anvendt til at fastsætte regler i anvendelsesbekendtgørelsen, der medtager relevante offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur inden for de øvrige samfundskritiske sektorer, der er oplistet i anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3. Det er forventningen, at den præcise afgrænsning vil være besluttet inden udgangen af 2023.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås endelig anvendt til at undtage konkrete kontrakter eller områder. F.eks. interne kontrakter inden for staten eller kontrakter, hvor der indgår oplysninger, der er klassificeret efter Sikkerhedscirkulæret (cirkulære nr. 10338 af 17. december 2014 om sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO eller EU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssig beskyttelsesinteresse i øvrigt). Endvidere kan der være behov for at undtage offentlige kontrakter under en vis værdi eller inden for visse områder, f.eks. når forsyningssituationen tilsiger det.

Det bemærkes, at de gældende regler om tilladelse til særlige økonomiske aftaler efter lovens § 7, der indgås med offentlige myndigheder og institutioner, fortsat vil finde anvendelse i det omfang at der ikke er fastsat regler i medfør af § 9 a, stk. 2. Det er forventningen, at disse regler vil blive tilpasset i takt med, at der fastsættes regler om offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur i anvendelsesbekendtgørelsen, jf. ovenfor. Der henvises desuden til afsnit 3.1.1.1. om gældende ret.

Det foreslås i § 9 b, at en ordregiver ikke må indgå endelig offentlig kontrakt med en aftalepart, før aftaleparten har opnået tilladelse efter § 14 c.

Med den foreslåede § 9 b sikres det, at der er mest mulig transparens i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter, der vedrører kritisk infrastruktur, og som i visse tilfælde også vil være underlagt de udbudsretlige regler, hvor der stilles krav om gennemsigtighed i udbudsprocessen. En mulig måde, hvorpå en ordregiver kan sikre sig, at en aftalepart har opnået tilladelse efter § 14 c er at fastsætte som mindstekrav i sit udbudsmateriale, at en ansøger indhenter og fremlægger dokumentation for, at der er opnået endelig godkendelse til at indgå kontrakten fra Erhvervsstyrelsen. En ordregiver kan alene tildele kontrakten, hvis ordregiver har verificeret, at tilbuddet opfylder de krav, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen og i det øvrige udbudsmateriale jf. udbudslovens § 159, stk. 2, 1. pkt.

Ordregiver bør samtidig fastlægge tidsfristerne i udbuddet således at en ansøger har mulighed for at opnå tilladelse til at indgå kontrakten.

Hvis ordregiver har krævet dokumentation for, at der er opnået endelig tilladelse til at indgå kontrakten, og dokumentationen ikke fremlægges af den vindende tilbudsgiver, kan ordregiveren tilbagekalde sin tildelingsbeslutning. Ordregiver kan herefter træffe en ny tildelingsbeslutning eller annullere udbuddet, hvis der er saglig grund herfor.

Der henvises i øvrigt til lovens § 27, der også vil finde anvendelse på offentlige kontrakter for så vidt angår det tilfælde, hvor en offentlig kontrakt i strid med enten §§ 9 a, 9 c eller 9 d er indgået uden tilladelse. Får Erhvervsstyrelsen en formodning om, at en indgået kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan styrelsen indlede en nærmere undersøgelse af kontrakten. En sådan undersøgelse kan medføre, at styrelsen lovliggør kontrakten via en tilladelse, eller at der i yderste konsekvens gives et afslag, og kontrakten må afvikles.

Det vil være en forudsætning for, at § 9 b finder anvendelse, at den offentlige kontrakt er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det kan henvises til de specielle bemærkninger til af § 9 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at erhvervsministeren efter forhandling med en række ministre kan fastsætte regler om offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur.

Det foreslås i § 9 c, stk. 1, at hvis der foreligger tvingende samfundsmæssige hensyn, kan erhvervsministeren efter anmodning fra den ressortmyndighed bestemme, at alle deltagere ved et udbud af en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for indgivelse af ansøgninger efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsministeren mulighed for at fremrykke tidspunktet for ansøgning om tilladelse i særlige tilfælde samt give mulighed for at underlægge alle deltagere et krav om tidlig screening.

Efter udbudsloven forstås ved tilbudsgivere økonomiske aktører, som har afgivet et tilbud, mens økonomiske aktører, der deltager i en udbudsprocedure, hvor der først senere i processen, f.eks. efter forhandling, afgives tilbud, betegnes som ansøgere. Betegnelsen ”deltager” vil dække både over tilbudsgivere og ansøgere efter udbudsloven.

Det vil være den relevante ressortmyndighed, der skal anmode erhvervsministeren herom. Den foreslåede § 9 c, adskiller sig fra § 9 a, stk. 1, for så vidt angår ansøgningstidspunktet til Erhvervsstyrelsen samt i forhold til hvem, der kan forpligtes til at indsende en ansøgning til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af bestemmelsen, at det skal være den relevante ressortmyndighed, der anmoder erhvervsministeren om en tidlig screening efter § 9 c. En relevant ressortmyndighed kunne f.eks. være det ministerium, der har ressortansvar i forhold til vurderingen af, om den offentlige kontrakt vedrører kritisk infrastruktur, men er ikke begrænset hertil. Med henblik på at give erhvervsministeren de bedste forudsætninger for at fastsætte et tidspunkt for indgivelse af ansøgninger til Erhvervsstyrelsen, bør den relevante ressortmyndighed allerede i forbindelse med anmodningen til erhvervsministeren vedlægge en tidsplan for forventet indgåelse af den offentlige kontrakt, hvor der i videst muligt omfang er taget hensyn til de sagsbehandlingsfrister som følger af lovforslagets § 14 a.

Et tvingende samfundsmæssigt hensyn kan f.eks. være, at ordregiveren har et særligt behov for at dele kritiske oplysninger m.v. om den kritiske infrastruktur på et tidligt tidspunkt i aftaleprocessen med alle deltagere og derfor har et særligt behov for at sikre sig, at Erhvervsstyrelsen forinden har givet tilladelse til indgåelse af kontrakten. Et andet hensyn kan være at sikre en bedre overholdelse af tidsfristerne ved store offentlige anlægsprojekter gennem en tidlig screening. Ved brug af den foreslåede § 9 c kan ordregiver minimere den risiko, der kan være forbundet med, at der først kan ansøges om tilladelse på det tidspunkt, hvor aftaleparten har fået tildelt kontrakten af ordregiveren.

Det forventes, at muligheden for at screene alle deltagere tidligt i udbudsprocessen bl.a. vil blive anvendt på udbuddet af energioen i Nordsøen samt havvindmølleparkerne, hvor det er tidsmæssigt afgørende, at en investeringsscreening foretages i umiddelbar forlængelse af annonceringen af udbuddet med henblik på at undgå væsentlig forsinkelse af programmet. Herudover forventes adgangen til tidlig screening at kunne anvendes i forbindelse med udbud, hvor en tidlig screening er nødvendig, fordi ordregiveren skal dele sensitiv og fortrolig viden om den kritiske infrastruktur med deltagerne i udbuddet.

Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af en ansøgning om tilladelse efter den foreslåede § 9 c vil skulle følge den faseopdelte proces, der er fastsat i lovens kapitel 3 a. Efter den foreslåede § 9 c vil deltagerne i en udbudsproces f.eks. kunne blive forpligtet til at indsende en ansøgning om tilladelse til den offentlige kontrakt på et tidspunkt, hvor den enkelte deltager ikke har fuld klarhed over brugen af underleverandører. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse kunne stille krav om, at underleverandører, der tilføjes, efter tilladelsen er udstedt, skal godkendes af Erhvervsstyrelsen, jf. § 14, c, stk. 3.

Det vil være en forudsætning for, at § 9 c finder anvendelse, at den offentlige kontrakt er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det kan henvises til de

specielle bemærkninger til af § 9 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at erhvervsministeren efter forhandling med en række ministre kan fastsætte regler om offentlige kontrakter og kritisk infrastruktur.

Det foreslås i § 9 d, at erhvervsministeren i særlige tilfælde efter anmodning fra relevante ressortmyndigheder kan give påbud om, at en aftalepart skal indhente en tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til indgåelse af andre offentlige kontrakter inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. § 6, stk. 1, nr. 1-4, hvis der er en formodning om, at den offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre at der i helt særlige tilfælde og efter anmodning fra relevante ressortmyndigheder kan stilles krav om, at offentlige kontrakter, der vedrører de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. § 6, stk. 1, nr. 1-4, også kan underlægges et krav om screening efter investeringsscreeningsloven. Det kan f.eks. være, hvis den offentlige kontrakt vedrører kritisk teknologi, som er nærmere defineret i § 10 i anvendelsesbekendtgørelsen.

For at den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse skal der også være en formodning om, at den offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve §§ 12 og 13.

Det foreslås, at §§ 12 og 13 ophæves som en konsekvens af lovforslagets kapitel 3 a, hvor der fastsættes fælles procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af § 12, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen undersøger, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det fremgår af § 12, stk. 2, at senest 60 hverdage efter at Erhvervsstyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse efter §§ 10 eller 11, meddeler Erhvervsstyrelsen, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan godkendes efter § 13, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår af § 12, *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan afkræve den udenlandske investor alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den danske virksomhed med henblik på at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, *stk. 3*, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter *stk. 5*, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det fremgår af § 12, *stk. 4*, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, *stk. 1*, kan indgå i undersøgelser efter *stk. 1*.

Det fremgår af § 12, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter *stk. 3, 1. pkt.*, eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter *1. pkt.*, skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Det fremgår af § 12, *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af § 12, *stk. 7*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om anmeldelse efter §§ 10 eller 11.

Det fremgår af § 13, *stk. 1*, at finder Erhvervsstyrelsen, at en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, godkender Erhvervsstyrelsen investeringen eller aftalen.

Det fremgår af § 13, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan godkende den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Det fremgår af § 13, *stk. 3*, at er anmeldelsen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, *stk. 1*, kan ministeren godkende investeringen eller aftalen efter *stk. 1* eller *2*.

Det fremgår af § 13, *stk. 4*, at har Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen efter § 12, stk. 2, givet den udenlandske investor underretning efter stk. 1, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af investeringen, medmindre Erhvervsstyrelsen har afgivet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3, eller den udenlandske investor har anmodet om en længere frist efter § 12, stk. 2.

Det fremgår af § 13, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2 i følgende tilfælde:

1. Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
2. Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
3. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse efter § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Det fremgår af § 13, *stk. 6*, at har erhvervsministeren truffet afgørelse om godkendelse efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 5.

Det fremgår af § 13, *stk. 7*, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 9 (§§ 14 a – c) foreslås at indføre det materielle indhold af de gældende §§ 12 og 13, dog med de nødvendige tilpasninger, der følger af, at der foreslås indført fælles procedurer og nye frister for behandling af alle sager om ansøgning om tilladelse eller anmeldelse om godkendelse efter loven, samt forslag om en faseopdelt sagsbehandling. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 9.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende § 14, at Erhvervsstyrelsen kan beslutte at indlede en undersøgelse af udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler, der er gennemførte men ikke anmeldte. § 12, stk. 3-5 og § 13, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i § 14, *sidste pkt.*, at ændre sætningen »§ 12, stk. 3-5, og § 13 stk. 1-3,« til »§ 14 b, stk. 1-2, og § 14 c, stk. 1-2, og 4«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at §§ 12 og 13 foreslås ophævet. Det materielle indhold i § 12, stk. 3-5 og § 13, stk. 1-3, foreslås indført i lovforslagets § 14 b, stk. 1-2, og 4-5, samt i § 14 d, stk. 1-2, og 4.

Til nr. 9

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 3 a*, der indeholder ens procedurer for ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelser, uanset om der er tale om en ansøgning om tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale efter lovens §§ 5 og 7, ansøgning om tilladelse til en offentlig kontrakt, jf. lovforslagets § 9 a, § 9 c, eller § 9 d, eller anmeldelse om godkendelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk efter lovens §§ 10 eller 11.

For at gøre bestemmelserne i kapitel 3 a mere læsbare foreslås det at anvende ”ansøger” og ”anmelder” som samlebetegnelser. En ansøger kan således være hhv. en udenlandsk investor eller en aftalepart afhængig af, om der er tale om en ansøgning om tilladelse efter lovens §§ 5 eller 7 eller en ansøgning om tilladelse til en offentlig kontrakt efter lovforslagets §§ 9 a, 9c eller 9 d. En anmelder vil være en udenlandsk investor, omfattet af lovens anmeldelsesordning efter §§ 10 eller 11.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen undersøger ud fra en faseopdelt sagsbehandling, jf. stk. 2 og 3, om en ansøgning om tilladelse eller en anmeldelse om godkendelse kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Med det foreslåede stk. 1 fastslås, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling vil følge en faseopdelt sagsbehandling, der indebærer, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet. Dette vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne afgøre ukomplicerede ansøgninger og anmeldelser inden for en frist på 45 dage, jf. lovforslagets § 14 a, stk. 2. Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække om, transaktionen potentielt set kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden, vil Erhvervsstyrelsen skulle åbne en supplerende sagsbehandlingsfase (fase 2).

Fristen på 45 dage regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen erklærer og meddeler anmoder eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig.

Det foreslås i § 14 a, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen senest 45 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder om, at en ansøgning eller anmeldelse efter stk. 1 er fuldstændig, meddeler, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes efter screening i fase 1, jf. § 14 d.

stk. 1, eller om Erhvervsstyrelsen har besluttet at indlede en nærmere undersøgelse af ansøgningen eller anmeldelsen i en fase 2 screening, jf. stk. 3.

Den foreslåede tidsfrist på 45 dage vil sikre, at ansøger eller anmelder samt den danske virksomhed eller ordregiver, som er genstand for transaktionen, i ukomplicerede sager vil kunne opnå hurtigt svar fra Erhvervsstyrelsen på, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes.

Sagsbehandlingen i fase 1 vil blive baseret på et forenklet ansøgningsskema, der vil indeholde færre oplysningskrav end efter de gældende regler. Erhvervsstyrelsen vil i lighed med nuværende procedurer foretage egne undersøgelser samt høre andre myndigheder i forhold til, om den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. I fase 1 vil der endvidere efter høring af den relevante sektormyndighed blive foretaget en vurdering af, om transaktionen er omfattet af krav om forhåndstilladelse, fordi investeringen, aftalen eller kontrakten er inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der kræver tilladelse. Hvis den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt ikke vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil Erhvervsstyrelsen udstede en tilladelse.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 3*, at indleder Erhvervsstyrelsen en fase 2 screening skal ansøger eller anmelder, efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen, fremsende supplerende oplysninger til styrelsen.

Fase 2 er en supplerende fase, der kun vil blive indledt i særlige tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt set kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden. Hvis fase 2 åbnes, vil Erhvervsstyrelsen meddele dette til ansøgeren, og ansøgeren vil modtage en række uddybende spørgsmål og blive bedt om at indsende yderligere dokumenter i form af aftaledokumenter samt EU-notifikationsskema, hvis der er tale om en udenlandsk direkte investering, der skal notificeres under EU's fælles investeringsscreeningsmekanisme.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 4*, at senest 125 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder, at de supplerende oplysninger efter stk. 3, er fuldstændige, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes, om der er behov for, at ansøger eller anmelder afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn om vilkår efter § 16, stk. 1, eller om ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Det bemærkes, at overskridelse af fristerne i stk. 2 og 3 vil være uden retsvirkning, i lighed med hvad der gælder ved Erhvervsstyrelsens manglende overholdelse af de fastsatte frister i investeringsscreeningslovens § 8, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Med lovforslaget foreslås endvidere at ophæve §§ 12 og 13, hvilket betyder, at bestemmelsen i § 13, stk. 4, om, at en anmeldelsessag anses som godkendt, hvis Erhvervsstyrelsen ikke senest 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse har godkendt denne eller givet underretning efter lovens § 12, stk. 2, ikke længere vil finde anvendelse for anmeldelsesser.

Overskridelse af fristerne vil således ikke give ansøger eller anmelder ret til at gennemføre investeringen, aftalen eller kontrakten, når der ikke er givet tilladelse eller godkendelse hertil af Erhvervsstyrelsen.

I overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik vil Erhvervsstyrelsen imidlertid, hvis fristerne i 1. og 2. pkt. overskrides, uden ugrundet ophold skulle oplyse den udenlandske investor eller aftalepart, om, hvad sagen beror på, og hvornår en beslutning forventes at foreligge.

Erhvervsstyrelsen vil således være pligtig til at underrette en ansøger eller anmelder om, hvad sagen beror på, hvis fristen på henholdsvis 45 og 125 dage for behandling af en fuldstændig oplyst ansøgning ikke overholdes.

Det foreslås i § 14 b, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra ansøger eller anmelder, som er nødvendige for at vurdere, om den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af § 8, stk. 2, og § 12, stk. 3, der foreslås ophævet som følge af lovforslagets kapitel 3 a.

Oplysningskravene til, om en investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt påvirker den nationale sikkerhed eller offentlige orden kan være mangeartede, og det vil derfor ikke være muligt på forhånd at konkretisere samtlige oplysninger, der vil være nødvendige for at vurdere om en konkret investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Det foreslås derfor at videreføre adgangen til, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle relevante oplysninger.

Det foreslås i § 14, b, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen endvidere kan indhente oplysninger hos relevante parter, herunder fra den danske virksomhed, enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, *stk. 3*, eller ordregiver med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra ansøger eller anmelder eller indhente oplysninger om den danske virksomhed, ordregiver eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder.

Det foreslås i § 14 b, *stk. 3*, at ved ansøgning om tilladelse efter kapitel 2 a kan Erhvervsstyrelsen kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandører, der forventes at blive anvendt på leverancer til udførelsen af kontrakten, når disse kendes på ansøgningstidspunktet. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde, og hvor styrelsen har indledt en fase 2 screening efter § 14 a, *stk. 3*, kræve oplysninger efter 1. pkt., for underleverandører længere nede i leverandørkæden.

Det foreslåede *stk. 3* har til formål at muliggøre, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen vil kunne screene underleverandører i relevant omfang, idet sikkerhedsvurderingen af offentlige kontrakter efter den foreslåede § 15, *stk. 2*, også skal foretages i forhold til underleverandører, der anvendes til opfyldelse af kontrakten. Det er hensigten, at aftaleparten i ansøgningen vil blive bedt om at besvare, om der anvendes underleverandører, og at oplysningskravet alene vil rette sig mod underleverandører på centrale delleverancer med angivelse af hvilke delleverancer, der er tale om. Erhvervsstyrelsen vil desuden i medfør af det foreslåede § 14 b, *stk. 1*, kunne kræve yderligere oplysninger om underleverandører, hvis dette vurderes relevant for den sikkerhedsmæssige vurdering.

I særlige tilfælde vil der også være behov for at foretage en sikkerhedsmæssig vurdering af underleverandører længere nede i leverandørkæden, hvorfor det foreslås, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kan kræve oplysninger om disse. Det vil være en forudsætning herfor, at styrelsen har indledt en sagsbehandling i fase 2 med henblik på nærmere undersøgelser af, om kontrakten vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Hvis underleverandører ikke kendes på ansøgningstidspunktet, indeholder lovforslagets § 14 d, *stk. 3*, en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav i den udstedte tilladelse om, at underleverandøren skal godkendes inden denne må påbegynde sine ydelser. Det er forventningen, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt alene vil stille krav om godkendelse af tilføjelse af underleverandører på centrale delleverancer, hvilket vil fremgå af tilladelsen. Overholder en aftalepart ikke pligten til at søge godkendelse af underleverandører, der tilføjes i kontraktperioden foreslås, at dette forhold omfattes af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen, jf. lovforslagets § 14 d, *stk. 6*, nr. 5.

Det foreslås i § 14 b, *stk. 4*, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter § 14 a, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 8, stk. 4, og § 12, stk. 4, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Det foreslås i § 14 b, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 1, og stk. 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af ansøger eller anmelder.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 8, stk. 2, og § 12, stk. 3, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Det foreslås i § 14 b, *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 8, stk. 5 og § 12, stk. 6, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler i procedurebekendtgørelsen om de standardoplysninger, der som udgangspunkt altid vil skulle fremgå af en ansøgning eller anmeldelse. Som følge af forslaget om at indføre en faseopdelt sagsbehandling, jf. den foreslåede § 14 a, stk. 1-3, vil der være behov for at foretage ændringer i procedurebekendtgørelsen, der afspejler, at der stilles færre oplysningskrav ved indsendelse af en ansøgning eller anmeldelse. Der vil ligeledes skulle fastsættes regler i procedurebekendtgørelsen om, hvilke oplysninger og dokumentation, der altid skal indsendes, hvis Erhvervsstyrelsen indleder en sagsbehandling efter fase 2.

Det er ligeledes hensigten at fastsætte regler i procedurebekendtgørelsen om oplysningskrav til underleverandører, hvis en aftalepart anvender underleverandører i forbindelse med offentlige kontrakter, jf. den foreslåede § 14 b, stk. 3.

Det foreslås i § 14 b, *stk. 7*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administrationen af reglerne om tilladelse eller anmeldelse efter loven.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 8, stk. 6 og § 12, stk. 7, der foreslås ophævet med lovforslaget. Adgangen til at opkræve gebyr er endnu ikke udmøntet. Der kan i den forbindelse henvises til, at det fremgår af forarbejderne til investeringsscreeningsloven, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 191 som fremsat side 47, at muligheden for gebyrfinansiering vil blive vurderet, når ordningen efter en år-række er veletableret. Det foreslås derfor at videreføre muligheden for at kunne fastsætte regler om gebyr for Erhvervsstyrelsens administration. Muligheden for at fastsætte regler om gebyrfinansiering vil gælde alle typer af tilladelses- og anmeldelsessager, som Erhvervsstyrelsen behandler, og dermed også tilladelsessager, der følger af den foreslåede tilladelsesordning til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til en udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt, eller godkender investeringen eller aftalen, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende bestemmelser, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse på tilladelsessager, der følger af udvidelsen af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, som følge af den foreslåede nye tilladelsesordning til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 14 c, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan tillade en ansøgning eller godkende en anmeldelse efter stk. 1 på aftalte vilkår, hvis ansøger eller anmelder har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende bestemmelser, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse på tilladelsessager, der følger af udvidelsen af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, som følge af den foreslåede nye tilladelsesordning til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, at i sager hvor underleverandører ikke kendes på ansøgningstidspunktet, jf. § 14 b, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen i tilladelsen stille krav om, at underleverandører, der er tilføjet efter, at tilladelsen er, udstedt, skal godkendes af Erhvervsstyrelsen inden underleverandøren må påbegynde at levere sine ydelser.

Den foreslåede § 14 c, stk. 3, har til formål at sikre, at Erhvervsstyrelsen i nærmere angivne tilfælde har mulighed for at screene underleverandører, der ikke er kendte på ansøgningstidspunktet med henblik på at godkende eller eventuelt kunne gøre indgreb i forhold til disse. Det foreslås således, at

Erhvervsstyrelsen kan stille krav i den udstedte tilladelse om, at underleverandøren skal godkendes inden denne må påbegynde sine ydelser.

Det er forventningen, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt alene vil stille krav om godkendelse af tilføjelse af underleverandører på centrale delleverancer, der vil fremgå af tilladelsen. Overholder en aftalepart ikke pligten til at søge godkendelse af underleverandører, der tilføjes i kontraktperioden foreslås, at dette forhold omfattes af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen, jf. lovforslagets § 14 d, stk. 6, nr. 5.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 4*, at er en ansøgning eller anmeldelse forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren tillade den udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt eller godkende investeringen eller aftalen efter stk. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende bestemmelser, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse på tilladelsessager, der følger af udstedelsen af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, som følge af den foreslåede nye tilladelsesordning til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 5*, at har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, eller en aftalepart fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering, en særlig økonomisk aftale eller en offentlig kontrakt efter stk. 1, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden, enheden eller aftaleparten, skal virksomheden, enheden eller aftaleparten ansøge om ny tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende bestemmelser, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse på tilladelsessager, der følger af udstedelsen af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, jf. den foreslåede nye tilladelsesordning til offentlige kontrakter efter kapitel 2 a.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter stk. 1 i følgende tilfælde:

1. Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
2. Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
3. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
4. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

5. Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes under kontraktperioden, jf. § 14 d, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende bestemmelser, idet Erhvervsstyrelsens adgang til at ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse eller godkendelse også vil finde anvendelse på tilladelser til offentlige kontrakter efter lovforslagets kapitel 2 a.

Den foreslåede § 14 c, stk. 6, *nr.* 5, er en ny bestemmelse, der foreslås indsat for at kunne håndhæve bestemmelsen i lovforslagets § 14 c, stk. 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan stille krav i en tilladelse om at godkende udvalgte underleverandører, der tilføjes til kontrakten efter, at tilladelsen er udstedt og inden underleverandøren må påbegynde at levere sine ydelser. Hvis af-taleparten ikke overholder denne betingelse, vil Erhvervsstyrelsen kunne ændre eller tilbagekalde tilladelsen under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige principper.

Det foreslås i § 14 c, *stk.* 7, at har erhvervsministeren truffet afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 9, stk. 5, og § 13, stk. 6, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Det foreslås i § 14 c, *stk.* 8, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse eller en godkendelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende bestemmelser, jf. § 9, stk. 6, og § 13, stk. 7, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Til nr. 10

Det følger af den gældende § 15, stk. 2, at der ved vurderingen af, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, i forhold til den udenlandske investor skal tages hensyn til alle relevante omstændigheder og foreliggende oplysninger, herunder en række kriterier, som fremgår af stk. 2, nr. 1-4. Der er tale om vejledende og ikke udtømmende kriterier, hvilket skyldes, at vurderingen af en eventuel trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i sagens natur vil være forbundet med stor kompleksitet og altid forudsættes at indebære en konkret vurdering af de samlede risikofaktorer, hvor der også lægges vægt på de potentielle konsekvenser af, at en given trussel eventuelt realiseres.

Det foreslås at indsætte et nyt § 15, stk. 3, om at ved offentlige kontrakter finder stk. 2 tilsvarende anvendelse på en aftalepart samt aftalepartens underleverandører. Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Forslaget vil muliggøre, at der ved vurderingen af, om en offentlig kontrakt vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil skulle tages hensyn til de samme kriterier for en aftalepart og aftalepartens underleverandører, som gælder for en udenlandsk investor efter § 15, stk. 2, nr. 1-4. Det præciseres herved, at sikkerhedsvurderingen i forhold til offentlige kontrakter også skal omfatte aftalepartens eventuelle underleverandører og i visse tilfælde også underleverandører længere nede i leverandørkæden.

Til nr. 11-29

Det fremgår af den gældende § 15, stk. 1-2, at myndighederne vil skulle tage hensyn til en række vejledende kriterier, som skal lægges til grund ved vurderingen af, om en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det fremgår af den gældende overskrift til kapitel 5, at kapitlet omhandler tilsagn om vilkår for gennemførelsen af investeringer (aftalte vilkår).

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 1, at udenlandsk investor efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan afgive tilsagn om at overholde nærmere aftalte vilkår for gennemførelsen af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale. Det fremgår af § 16, stk. 2, at hvis ansøgningen eller anmeldelsen er forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan investoren efter forhandling med ministeren give tilsagn om at overholde nærmere aftalte vilkår for investeringen eller aftalen.

Det fremgår af den gældende § 17, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere vilkår som betingelse for en tilladelse til eller godkendelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale.

Det fremgår af den gældende § 18, at erhvervsministeren kan give afslag på eller nedlægge forbud mod gennemførelsen af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale.

Det fremgår af den gældende § 20, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der ikke er anmeldt efter lovens §§ 10 eller 11.

Det fremgår af den gældende overskrift til kapitel 8, at kapitlet omhandler kontrol med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af den gældende overskrift før § 24, at bestemmelserne omhandler Erhvervsstyrelsens kontrol ved modtagelse af ansøgninger om tilladelser til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af den gældende § 24, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen skal gennemføre en kontrol af rigtigheden af oplysninger i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af den gældende overskrift før § 25, at bestemmelserne omhandler Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af den gældende § 27, 2. pkt., at Erhvervsstyrelsen kan gennemføre en undersøgelse, hvis styrelsen i forbindelse med en kontrol bliver opmærksom på, at der i strid med §§ 5 eller 7 er gennemført en investering eller aftale uden tilladelse.

Det fremgår af den gældende § 28, at Erhvervsstyrelsen kan benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale.

Det fremgår af den gældende § 29, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sin kontrol af loven kan forlange oplysninger, som skønnes nødvendige for at tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt, og for kunne vurdere, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan efter den gældende § 29, stk. 2, stille krav om, at den udenlandske investor indhenter en erklæring fra en revisor om rigtigheden af bestemte oplysninger.

Det fremgår af den gældende § 30, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen vil kunne offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag efter §§ 25-27. Det fremgår endvidere af den gældende § 30, stk. 2, at hvis en udenlandsk investor ikke efterlever et påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investe-

ring eller en særlig økonomisk aftale inden for den fastsatte frists, kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre dette og informere gennem samarbejdsmekanismen efter § 23.

Det fremgår af den gældende § 31, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven kan påtale en overtrædelse eller påbyde, at en overtrædelse skal bringes til ophør. Det fremgår af den gældende § 31, stk. 2, i hvilke tilfælde Erhvervsstyrelsen kan give påbud om afvikling af en investering eller aftale.

Det fremgår af den gældende § 32, stk. 1, 2. pkt., at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en ansøgt udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale efter §§ 5 eller 7 kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, og at truslen ikke kan afbødes ved aftalte vilkår for investeringens eller aftalens gennemførelse, jf. lovens § 16, forelægger styrelsen ansøgningen for erhvervsministeren efter stk. 2 og 3.

Det fremgår af den gældende § 32, stk. 2, nr. 1-3, at erhvervsministeren på baggrund af forhandlinger træffer afgørelse om henholdsvis tilladelse, herunder tilladelse på nærmere fastsatte vilkår eller afslag på ansøgnings- og anmeldelsessager efter §§ 5 eller 7.

Det foreslås i § 15, stk. 1 og 2, at sætningen »udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale« ændres til »udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

Det foreslås i § 15, stk. 3, § 16, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, § 18, § 28, og § 31, stk. 2 og 3, at sætningen »udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale« ændres til »udenlandsk direkte investering, særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

Det foreslås i *overskriften* til kapitel 5 at sætningen »for gennemførelse af investeringer« udgår.

Det foreslås i § 16, stk. 3, § 17, stk. 1, og § 29, stk. 1, at sætningen »udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale« ændres til »udenlandske direkte investering, særlige økonomiske aftale eller offentlige kontrakt«.

Det foreslås i § 16, stk. 1, og 3, § 29, stk. 1 og 2, og § 30 stk. 2, at der efter ordet »udenlandsk investor« indsættes »eller aftalepart«.

Det foreslås i § 16, stk. 1, § 24, stk. 1, § 27 og § 31, stk. 2, og stk. 2, nr. 3 at der efter sætningen »§§ 5 eller 7« indsættes », §§ 9 a, 9 c eller 9 d«.

Det foreslås i § 16, stk. 1 og 2, § 31, stk. 2, nr. 3 og § 18, at sætningen «investeringen eller aftalen» ændres til », investeringen, aftalen eller kontrakten«.

Det foreslås i § 18 og § 32, stk. 1, at sætningen «investeringens eller aftalens» ændres til », investeringens, aftalens eller kontraktens«.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at sætningen »§ 13, stk. 1 eller 2« ændres til »§ 14 c, stk. 1 eller 2«.

Det foreslås, at § 20, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Det foreslås i § 22, stk. 6, at der efter ordet «virksomheder» indsættes »og aftaleparter«.

Det foreslås i § 24, stk. 1, at sætningen »udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler« ændres til »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler eller offentlige kontrakter«.

Det foreslås i *overskriften* til kapitel 8 og i *overskrifterne* før § 24 og før § 25, at sætningen »investeringer og særlige økonomiske aftaler« ændres til »investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter«.

Det foreslås i § 27, at der efter sætningen »eller indgået en« indsættes »kontrakt eller«.

Det foreslås i § 30, stk. 3, og 31, stk. 2, nr. 4, at der efter ordet »udenlandske investor« indsættes »eller aftalepart«.

Det foreslås i § 31, stk. 2, nr. 1 og 2, at ordet »investering eller aftale« ændres til »investering, aftale eller kontrakt«.

Det foreslås i § 31, stk. 2, nr. 2, at ændre sætningen »§ 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7« til »§ 14 c, stk. 6-8«.

Det foreslås i § 32, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, nr. 1 og 3, at sætningen »§§ 5 eller 7« ændres til: »§ 5, § 7, § 9 a eller § 9 d«.

Det foreslås i § 32, stk. 2, nr. 1, at »§ 9, stk. 2,« ændres til »§ 14 c« og at »§ 13, stk. 3,« ændres til »§ 14 c«.

De foreslåede bestemmelser skal ses i sammenhæng med, at der med lovforslaget foreslås indført en tilladelsesordning for offentlige kontrakter in-

den for kritisk infrastruktur, jf. lovforslagets kapitel 2 a, samt at der med lovforslagets kapitel 3 a foreslås indført fælles procedurer for ansøgninger og anmeldelser efter loven baseret på en faseopdelt sagsbehandling.

Det foreslåede § 15, stk. 1 og 2 vil medføre, at myndighederne ved vurderingen af, om en offentlig kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, skal tage hensyn til de vejledende kriterier, som fremgår af § 15.

Det foreslåede til overskriften til kapitel 5 og § 16 vil medføre, at en aftalepart efter forhandling med Erhvervsstyrelsen også vil kunne afgive tilsagn om at overholde nærmere aftalte vilkår for gennemførelsen af offentlig kontrakt.

Det foreslåede § 17 vil medføre, at erhvervsministeren også vil kunne fastsætte nærmere vilkår som betingelse for en tilladelse til en offentlig kontrakt.

Det foreslåede § 18 vil medføre, at erhvervsministeren vil kunne give afslag på eller nedlægge forbud mod gennemførelsen af en offentlig kontrakt.

Det foreslåede § 20 er en konsekvensændring på baggrund af, at lovforslagets § 13 foreslås ophævet, og overført til den foreslåede § 14 c

Det foreslåede til overskriften til kapitel 8, vil afspejle, at kapitlet vil omhandle Erhvervsstyrelsens kontrol med udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter.

Det foreslåede § 24, stk. 1, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ligeledes skal gennemføre en kontrol af rigtigheden af oplysninger i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til offentlige kontrakter.

Det foreslåede til underoverskrifterne før § 24 og før § 25 vil afspejle, at bestemmelserne omhandler Erhvervsstyrelsens kontrol ved modtagelse af ansøgninger af udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter og Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol af udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og offentlige kontrakter.

Det foreslåede § 27 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ligeledes kan gennemføre en undersøgelse, hvis styrelsen i forbindelse med en kontrol bliver opmærksom på, at der i strid med §§ 9 a, 9 c eller 9 d er gennemført en offentlig kontrakt uden tilladelse.

Det foreslåede § 28 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ligeledes kan benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en offentlig kontrakt.

Det foreslåede § 29 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sin kontrol af loven ligeledes kan forlange oplysninger, som skønnes nødvendige for at tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt, og for kunne vurdere, om offentlig kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Den foreslåede § 30 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ligeledes vil kunne offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag efter §§ 25-27, der vedrører offentlige kontrakter. Desuden vil Erhvervsstyrelsen kunne offentliggøre, hvis en aftalepart ikke efterlever et påbud om afvikling af en offentlig kontrakt inden for den fastsatte frist.

Den foreslåede § 31 vil medføre, at bestemmelserne om, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol kan påtale en overtrædelse eller påbyde, at en overtrædelse skal bringes til ophør, også finder anvendelse ved overtrædelse af reglerne om tilladelse til offentlige kontrakter. De tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen kan give påbud om afvikling, jf. § stk. 2, vil således også finde anvendelse ved offentlige kontrakter, jf. den foreslåede § 31, stk. 2 og 3.

Det foreslåede § 32, stk. 1, 2. pkt., medfører, at Erhvervsstyrelsen også skal forelægge en ansøgning om tilladelse til en offentlig kontrakt efter § 9 a, 9 c eller 9 d for erhvervsministeren, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den ansøgte kontrakt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, og at truslen ikke kan afbødes ved aftalte vilkår for kontraktens gennemførelse, jf. lovens § 16.

Det foreslåede § 32, stk. 2, nr. 1-3, medfører, at erhvervsministeren på baggrund af forhandlinger med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren og andre relevante ressortministre vil skulle træffe afgørelse efter den foreslåede § 14 c, der erstatter den gældende § 9, stk. 2, og § 13, stk. 3, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Til nr. 30-31

Det fremgår af den gældende § 38, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder kan bestemme, at oplysninger, der er indgået i en afgørelse efter § 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13, § 17, stk. 1, §§ 18 eller 19, § 20, stk. 1, og § 31, ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det foreslås i § 38, *stk. 2*, at ændre »er indgået i en afgørelse« til: »indgår i en afgørelsessag«.

Det foreslåede er en præcisering af bestemmelsens anvendelsesområde, så det klart fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på oplysninger, der indgår i både verserende og afsluttede afgørelsessager.

Det foreslås i § 38, *stk. 2*, at ændre »§ 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13,« til: »§ 14 c,«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at bestemmelserne om tilladelse til og godkendelse af ansøgninger og anmeldelser foreslås samlet i kapitel 3 a, hvilket indebærer, at bestemmelserne i § 9, stk. 1, 2 og 4-6 og § 13, der foreslås ophævet, er videreført i den foreslåede § 14 c.

Til nr. 32

I følge den gældende § 41, stk. 1, kan søgsmål til prøvelse af påbud, forbud, eller vilkår efter §§ 17-20 og § 31, stk. 2, indbringes for domstolene til prøvelse ved at anlægge sag mod erhvervsministeren, dog for afgørelser truffet efter § 20 eller § 31, stk. 2, mod Erhvervsstyrelsen, ved Københavns byret. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager tre dommere. I følge den gældende bestemmelses stk. 2, skal søgsmål til prøvelse af påbud, forbud, eller vilkår efter §§ 17-20 og § 31, stk. 2, være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende part.

Det foreslås i § 41, *stk. 1* og *2*, at der efter ordet »prøvelse af« indsættes ordet »afslag,«.

Det foreslåede i § 41, stk. 1, er en præcisering af, at et søgsmål til prøvelse af et afslag også kan indbringes for domstolene efter § 41, stk. 1.

Det foreslåede i § 41, stk. 2, er ligeledes en præcisering af, at et søgsmål til prøvelse af afslag også skal være anlagt, inden 6 måneder efter afgørelsen er meddelt den pågældende part.

Til nr. 33-35

Det fremgår af den gældende overskrift til kapitel 14, at kapitlet omhandler bestemmelser om afvikling udenlandske direkte investeringer og ugyldighed af særlige økonomiske aftaler.

Det foreslås i overskriften til *kapitel 14*, at der efter sætningen »særlige økonomiske aftaler« indsættes sætningen »eller offentlige kontrakter«.

I følge den gældende § 48, stk. 2, er særlige økonomiske aftaler, der er i strid med et afslag eller forbud efter § 18 eller et påbud om afvikling af en særlig økonomisk aftale efter § 19 eller § 31, stk. 2, uden gyldighed mellem parterne.

Det foreslås i § 48, stk. 2, at ændre »Særlige økonomiske aftaler,« til: »Særlige økonomiske aftaler eller offentlige kontrakter,«. Det foreslås endvidere at ændre »særlig økonomisk aftale« til: »særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt«.

De foreslåede bestemmelser skal ses i sammenhæng med, at der med lovforslaget foreslås indført en tilladelsesordning for offentlige kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur, jf. lovforslagets kapitel 2 a. Det foreslåede vil medføre, at aftaleparter og disses kontraktparter ikke vil kunne støtte ret på en aftale, der er i strid med et afslag eller forbud efter § 18 mod en særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt, eller en aftale eller offentlig kontrakt, der er i strid med et påbud fra erhvervsministeren efter § 19 om afvikling af en særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt, eller et påbud fra Erhvervsstyrelsen efter § 31, stk. 2, om afvikling af en særlig økonomisk aftale eller offentlig kontrakt, hvis vilkår for aftalen ikke overholdes, hvis der i strid med loven ikke er ansøgt om tilladelse til aftalen eller kontrakten, eller hvis der ikke gives de lovkrævede oplysninger i forbindelse med kontrol med lovens overholdelse. Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 11-29, for så vidt angår konsekvensrettelser til §§ 18 og 19 og § 31, stk. 2.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås i § 1, stk. 2, nr. 2, at ændre »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«

Den foreslåede ændring er udelukkende af lovteknisk karakter.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i lov om Klagenævnet for Udbud § 1, stk. 2, fastlægger, hvilke regler Klagenævnet for Udbud kan håndhæve. Det fremgår af den nuværende bestemmelse i lov om Klagenævnet for Udbud § 1,

stk. 2, nr. 2, at loven finder anvendelse ved håndhævelsen af EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne).

Det fremgår imidlertid ikke udtrykkeligt, hvorvidt Klagenævnet for Udbud også kan håndhæve EU-retsakter, som vedrører EU's økonomiske sanktioner mod tredjelande, navnlig retsakter udstedt med hjemmel i EUF-traktatens artikel 215, i det omfang sådanne sanktioner påvirker indgåelse af offentlige kontrakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 3* i § 1, stk. 2, om lovens anvendelsesområde.

Formålet med indsættelse af § 1, stk. 2, nr. 3, er således at skabe en klarhed om, at Klagenævnet for Udbud har kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som angår offentlige kontrakter. Med EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande menes der f.eks. EU-retsakter, udstedt med hjemmel i EUF-traktatens artikel 215, som vedrører offentlige kontrakter, som f.eks. Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling af offentlige kontrakter til økonomiske aktører fra eller med forbindelse til Rusland, som er oplistet i forordningens artikel 5k, stk. 1, litra a-c.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Klagenævnet for Udbud kan træffe afgørelser om, hvorvidt en offentlig ordregiver har overtrådt EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande ved tildeling eller videreførelse af en offentlig kontrakt i strid med sanktionerne, efter de regler, som ellers gælder for Klagenævnet for Udbuds håndhævelse af udbudsreglerne i lov om Klagenævnet for Udbud. Det betyder, at klage over en ordregivers overtrædelse af sanktionerne kan indgives af enhver, der har en retlig interesse heri, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1, nr. 1, af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 6, stk. 1, nr. 2, eller af de organisationer og offentlige myndigheder, som ellers er tillagt klageadgang efter lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1. Klagenævnet for Udbud kan også sanktionere indgåelse af kontrakter i strid med EU's økonomiske sanktioner med de reaktions- og sanktionsmuligheder, som fremgår af lov om Klagenævnet for Udbud §§ 13-14. Det kan f.eks. være ved at annullere ordregiverens beslutning om tildeling af en kontrakt i strid med EU's økonomiske sanktioner, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 13, nr. 2. Et andet eksempel kan være, at Klagenævnet for Udbud udsteder påbud om ordregivers ophør af en kontrakt, hvis ordregiver har videreført en eksisterende kontrakt i strid med EU's økonomiske sanktioner, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 13, nr. 3. Andre regler for Klagenævnet for Udbuds håndhævelse af udbudsreglerne

i lov om Klagenævnet for Udbud vil på samme måde finde anvendelse for håndhævelse af EU's økonomiske sanktioner om offentlige kontrakter.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises der til afsnit 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 6 b om bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredje-lande vedrørende offentlige kontrakter.

Det foreslås endvidere at indsætte en § 25 c.

Ifølge den foreslåede § 25 c kan erhvervsministeren fastsætte regler med henblik på administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredje-lande i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af disse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren kan udpege en eller flere kompetente myndigheder til administration af sanktionerne vedrørende offentlige kontrakter, som f.eks. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Med økonomiske sanktioner over for tredjelande for så vidt angår indgåelse af offentlige kontrakter sigtes der til sanktioner, som udstedes med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 215, samt øvrige økonomiske sanktioner over for tredjelande, som påvirker tildeling og videreførelse af offentlige kontrakter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i første omgang udarbejdes en bekendtgørelse om håndhævelsen af Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, artikel 5k. Denne bekendtgørelse vil indeholde bestemmelser om udpegning af en kompetent myndighed til at håndhæve sanktionerne vedrørende offentlige kontrakter, herunder at bringe sager om tildeling og videreførelse af offentlige kontrakter i strid med sanktionerne til Klagenævnet for Udbud og til at politianmelde overtrædelser. Derudover vil bekendtgørelsen indeholde bestemmelser om udpegning af en kompetent myndighed til at meddele tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører i medfør af en af undtagelsesmulighederne i forordningen. Den kompetente myndighed får således adgang til at træffe afgørelser om at udstede tilladelse eller lade være med at udstede tilladelse til at anvende en af undtagelsesmulighederne i forordningens artikel 5k, stk. 2.

Det er hensigten, at bekendtgørelsen vil blive udstedt samtidig med lovforslagets ikrafttrædelse.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises der til afsnit 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Hensigten med det foreslåede er at sikre, at ændringer i lovforslaget får virkning fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det er nødvendigt, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt, idet en senere ikrafttrædelsesdato vil få den konsekvens, at udbuddet af den kommende energiø i Nordsøen forsinkes.

Det foreslås i § 3, *stk. 2*, at § 1 ikke finder anvendelse på udbud, som en ordregiver har iværksat inden lovens ikrafttrædelse, jf. *stk. 1*. For sådanne udbud finder hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslåede medfører, at lovens § 1 ikke finder anvendelse på udbud, hvor udbudsbekendtgørelsen i henhold til udbudslovens § 128 er offentliggjort inden lovens ikrafttrædelse, jf. *stk. 1*. For sådanne udbud finder de hidtil gældende regler anvendelse.

For udbud, hvor der ikke offentliggøres en udbudsbekendtgørelse efter udbudslovens § 128, er det tidspunktet for annonceringen af udbuddet, eller tidspunktet for opfordringen til at afgive tilbud, som er afgørende. Dette omfatter bl.a. udbud under tærskelværdierne.

Også ved brug af rammeaftaler vil det være tidspunktet for udbudsbekendtgørelsens offentliggørelse, der er afgørende, således at direkte tildeling og genåbning af konkurrencen gennemføres efter de hidtil gældende regler, når rammeaftalen er indgået på baggrund af en udbudsbekendtgørelse, der er offentliggjort inden lovens ikrafttrædelse.

Annulerer en ordregiver et udbud, som er iværksat inden lovens ikrafttrædelse, for derefter at genudbyde kontrakten efter lovens ikrafttræden, finder denne lov anvendelse på genudbuddet.

Det foreslåede vil sikre at tilbudsgivere kan nå at indrette sig på de nye ændringer, som følger af udvidelsen af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde. Implementeringen af de foreslåede ændringer i igangværende udbud kan udbudsretligt udgøre ændringer af grundlæggende elementer,

som indebærer, at et udbud skal gå om, jf. udbudslovens § 178, stk. 1. De foreslåede bestemmelser vil derfor ikke skulle finde anvendelse på offentlige kontrakter, hvor en ordregiver har iværksat udbuddet inden lovens ikrafttrædelse.

Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at § 2 skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Hensigten med det foreslåede er at sikre, at ændringerne i lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt, da forordningen har været gældende siden april 2022.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da investeringsscreeningsloven og lov om Klagenævnet for Udbud ikke gælder for Færøerne og Grønland samt ikke indeholder anordningshjemmel.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ..., jf. lovekøntgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	<p>1. § X affattes således:</p> <p>»§ X. ...«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lovekøntgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 884 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. ---</p> <p>Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse ved håndhævelsen af</p> <p>1) udbudsloven og regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 4,</p> <p>2) EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne) og</p> <p>3) lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren.</p> <p>Stk. 3-4. ---</p>	<p>1. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«</p> <p>2. I § 1, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:</p> <p>»3) EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører offentlige kontrakter, og«</p> <p>Nr. 3 bliver herefter nr. 4.</p>

	<p>3. Efter § 25 b indsættes:</p> <p>»Kapitel 6 b</p> <p><i>Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter</i></p> <p>§ 25 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af sanktionerne.«</p>
	§ 3
§ X. ...	1. ...